

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Pedagogická fakulta
Katedra společenských věd

Bakalářská práce

Historie obce a sboru dobrovolných hasičů v Lažínkách v poválečném období

Vypracovala: Edita Kašíková

Vedoucí práce: PhDr. et PaedDr. Marek Šmíd, Ph.D.

České Budějovice

2015

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1948 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

České Budějovice 18. 4. 2015

.....
Kašíková Edita

Na tomto místě bych chtěla v první řadě upřímně poděkovat vedoucímu této práce PhDr. et PaedDr. Marku Šmídovi, Ph.D. za cenné rady a připomínky, metodické vedení práce a velkou trpělivost. Dále děkuji své rodině, která mi poskytla mnoho informací, díky kterým jsem mohla práci zdárně dokončit.

ANOTACE

Bakalářská práce se zabývá popisem historie obce a sboru dobrovolných hasičů Lažínky v poválečném období. Úvodní kapitola přibližuje dějiny Moravskobudějovického mikroregionu, města Moravské Budějovice, ke kterému byla obec v průběhu let přidružena. Další kapitoly jsou zaměřeny na historii obce od jejího vzniku po současnost s důrazem na druhou polovinu 20. století. Uvedené pasáže se zabývají proměnami obce z mnoha hledisek, například proměny obyvatelstva, zastupitelstva, staveb, dále jsou zaměřeny na místní tradice, zvyky a kulturní akce. Poslední kapitola je zaměřena na historii sboru dobrovolných hasičů, popis vzniku družstev, jejich působení v obci a soutěže, kterých se účastní.

Klíčová slova: historie; obec Lažínky; proměny obce; sbor dobrovolných hasičů; požární útok; hasičská soutěž

ABSTRACT

Bachelor's work describes the history of the village Lažínky and voluntary fire brigade in the post-war period. There the opening chapter draws nearer the history of microregion of Moravské Budějovice, to which the village was affiliated in the course of time. Next chapters focus on the history of the village from its origin to the present, with emphasis on the second half of the 20th century. The passages engage changes of the village from many aspects, for example the transformation of the inhabitants, local authority, buildings, as well as concentrate on local traditions, customs and cultural events. The last chapter focuses on the history of the voluntary fire brigade, describe the origin of collectives, their influence in the village and competitions in which they compete.

Key words: history; Lažínky community; transformation of the village; volunteer fire brigade; fire attack; firefighting competition

Obsah

1. Úvod	1
2. Moravskobudějovický mikroregion	3
2.1. Moravské Budějovice v letech 1918 - 1938.....	3
2.2. Pohnutá léta 1938 - 1945.....	4
2.3. Moravské Budějovice po roce 1945.....	5
3. Historie obce Lažínky od nejstarších dob	7
3.1. Obecný přehled a vývoj názvu obce	7
3.2. Nejstarší písemná zmínka o obci a její vlastníci	7
3.3. Vývoj obce od konce feudálního období po současnost	8
3.4. Záznamy z obecní kroniky Antonína Kacálka	10
3.5. Životopis nejstarší žijící obyvatelky Lažinek	11
4. Historie obce Lažínky po roce 1945.....	15
4.1. Rozvrstvení a proměny místního obyvatelstva	15
4.2. Stavby v obci.....	16
4.2.1. Prodejny	16
4.2.2. Jednotné zemědělské družstvo.....	17
4.2.3. Stanice technické kontroly.....	18
4.2.4. Stanice měření emisí a autoservis.....	18
4.2.5. Firma Keewa.....	19
4.2.6. Ranč Appaloosa Lažínky	19
4.3. Proměny místního zastupitelstva.....	20
4.4. Co bylo v průběhu let vybudováno	21
4.5. Významné a zajímavé události v obci.....	23
4.6. Tradice v obci.....	25
4.7. Dostupnost dopravy	26
4.8. Pionýrská organizace	27
5. Sbor dobrovolných hasičů Lažínky	29
5.1. Vznik hasičského sboru.....	29
5.2. Současné hasičské družstvo mužů, žen a mladých hasičů	31
5.2.1. Hasičské družstvo mužů	31
5.2.2. Hasičské družstvo žen.....	32
5.2.3. Hasičské družstvo mladých hasičů	33

5.3.	Požární útok	35
5.4.	Kulturní akce pořádané hasičským sborem.....	38
5.4.1.	Lažínský „Srandamač“	38
5.4.2.	Hasičský ples	39
5.4.3.	Dětský den	39
5.4.4.	Rybářské závody.....	40
5.5.	Ocenění, která sbor získal za dobu své působnosti	40
6.	Závěr.....	43
7.	Seznam použitých pramenů a literatury	44
8.	Přílohy	47

1. Úvod

Téma předkládané bakalářské práce vychází ze zájmu autorky o obec Lažínky, která je jejím bydlištěm. Do současnosti nebyla vydána žádná souborná publikace, která by informovala o historii obce a sboru dobrovolných hasičů od doby jejich vzniku.

Z větších prací byla sepsána pouze obecní kronika od roku 1925 do roku 1959, jejímž autorem byl Antonín Kacálek, který většinu zápisů věnoval zprávám, které informovaly o staveních v obci, lidech, kteří v nich žili a cenám potravin za druhé světové války a po ní. Další informace, které jsou zpracovány v bakalářské práci, byly získány z vyprávění místních obyvatel, kteří autorce poskytli rozhovory o dění v obci v období od 50. let do současné doby. V neposlední řadě tvoří text zprávy, které byly psány k příležitosti obecních valných hromad, následně byly dobrovolnými hasiči zapisovány do jejich kronik.

Cílem této práce je přiblížit historii obce Lažínky a sboru dobrovolných hasičů v poválečném období místním obyvatelům, především mladší generaci, která již tuto dobu nepamatuje. Ve své bakalářské práci autorka využila diachronní přístup, který sleduje proměny a vývojové tendence tématu v dějinách.

Práce je rozčleněna do čtyř tematických celků, které odpovídají kapitolám dva až pět. Jádrem práce je však třetí až pátá kapitola. V úvodní kapitole je popsán Moravskobudějovický mikroregion - město Moravské Budějovice, jehož součástí je obec Lažínky. Zmínka o regionu je zde z důvodu, že měla autorka sledovat jeho vývoj v kontextu tehdejších dějin Československa.

Další kapitola popisuje historii obce Lažínky od nejstarších dob. Je zde zmínka o vzniku, názvu a pečeti obce, dále její vlastníci, kteří ji měli zapsanou ve svém panství, část kapitoly je zaměřena na zápisy z obecní kroniky Antonína Kacálka. Tato kapitola vychází primárně z knihy Vladimíra Nekudy *Moravskobudějovicko - Jemnicko*, která přibližuje historii obce od jejího vzniku.

Následující kapitola se věnuje historii obce Lažínky po roce 1945. Je zaměřena na popis proměn, které v obci během 70 let proběhly, například stavby v obci, proměny místního zastupitelstva a rozvrstvení obyvatel. Část je věnována místním tradicím a zajímavým událostem, které v obci proběhly. Cenným pramenem zde byly rozhovory s místními obyvateli, kteří si pamatují, co všechno se v obci událo. Velmi bohatým pramenem pro období od 90. let 20. století jsou zápisy soukromých podnikatelů o jejich firmách, jež jsou zpřístupněny na webových stránkách.

Poslední kapitola je věnována historii sboru dobrovolných hasičů Lažínky. Jsou zde pasáže, které popisují, z jakých důvodů sbor vznikl a požáry, kterých se účastnil. Dále jsou popsána současná hasičská družstva mužů, žen a mladých hasičů, která se účastní různých soutěží. Z další literatury, z níž práce čerpá, uveďme Kroniku sboru dobrovolných hasičů, která podrobněji rozebírá jejich historii.

2. Moravskobudějovický mikroregion

2.1. Moravské Budějovice v letech 1918 - 1938

Obyvatelé Moravských Budějovic obdrželi informaci o vyhlášení samostatného československého státu dne 30. října 1918. Jejich nadšení bylo veliké a vyhlášení Československé republiky oslavili průvodem ve městě. Postupem času po období válek začaly znovu vyvíjet aktivitu politické strany. Ženy byly poprvé volit roku 1919, kdy ve městě probíhaly komunální volby. Největší počet hlasů v Moravských Budějovicích obdržela koalice socialistických stran s Pokrokovou stranou. Vůdcem sociálně demokratické strany byl do roku 1939 Felix Burian. Na druhém místě se umístila strana lidová společně v koalici s agrární stranou a třetí největší počet hlasů získala strana národně demokratická. V období 20. let stále opakovala úspěch strana lidová a ve třicátých letech byla u moci strana sociálně demokratická.¹

Ve městě proběhlo roku 1910 sčítání lidu. V té domě mělo město 542 domů, ve kterých celkem žilo 3 725 obyvatel. O rok později proběhlo nové sčítání, počet domů stoupl o 98 a počet obyvatel se zvýšil o 208. Z celkového počtu obyvatel bylo 3 810 Čechů, 22 Němců a 92 patřilo k jiné národnosti. Kromě bytů ve městě přibývaly další stavby, bylo vystavěno mnoho veřejných a úředních budov. Došlo k převzetí reálného gymnázia československým státem roku 1919. Dále bylo město roku 1921 elektrifikováno a roku 1924 byla vystavěna nová pošta. Reprezentativní budovou města byla ustanovena Městská spořitelna, která byla roku 1927 slavnostně otevřena.²

Město mělo dostatek levných pracovních sil, a proto mu bylo umožněno, aby za jejich pomoci vystavělo Masarykovu chlapeckou školu, dětský domov a skladiště obilí. Hospodářský rozmach města byl dále nápomocen při rozšiřování stávajících a výstavbě nových továrních objektů. V první řadě nechal postavit novou továrnu Jaroslav Novotný. Dále byly vystavěny nové kanceláře, koželužské dílny, tři objekty Hospodářského družstva a dvě pily. V neposlední řadě se pro rozšíření stávající stavby rozhodli sokolové roku 1930. Díky svému nadšenému úsilí dokončili práce za necelý rok.³

---

¹ NEKUDA, Vladimír. Moravskobudějovicko. Jemnicko, Muzejní a vlastivědná společnost v Brně, 1997, s. 512.

² Tamtéž s. 512-513.

³ Tamtéž s. 513-514.

Svoji činnost ve městě rozvíjely spolky zaměřené na kulturu, nejvíce zde působilo divadlo. Na vysoké umělecké úrovni byl mužský sbor, který se nazýval Foerster. Dále zde působilo Pěvecké sdružení pod taktovkou dirigenta Antonína Pospíšila. Nicméně díky vznikající hospodářské krizi byly ve městě postiženy všechny závody. Počet nezaměstnaných obyvatel stoupal a pohyboval se v rozmezí od 300 do 1 500. Nezaměstnanost trvala celých osm let až do roku 1938. Město využívalo pro tuto krizovou dobu státní příspěvky na nouzové práce pro obyvatele, kteří nemohli najít pracovní uplatnění. V rámci těchto prací bylo město zvelebováno, lidé pracovali na dláždění ulic a výstavbě nové silnice.⁴

2.2. Pohnutá léta 1938 - 1945

Obyvatelé Moravských Budějovic se obávali tíživé atmosféry doby a měli obavy z toho, co se bude nadále v Československé republice dít. Jejich obavy byly zmírněny, když přišly do města vojenské jednotky, bylo zde zřízeno velitelství 37. praporu Stráže obrany státu, velitelem se stal major František Čuta. Celkem bylo v obci přítomno přes 600 vojáků a důstojníků, kteří byli ubytováni v budovách města, například v zámku, sokolovně, Národním domě a Živnostenské škole.⁵

Dne 23. září 1938 proběhlo vyhlášení všeobecné mobilizace a všichni muži byli povinni se co nejrychleji dostavit ke svým jednotkám. Nadcházející měsíc se do města začali stěhovat uprchlíci z pohraničí a vracely se vojenské jednotky, které byly poraženy. Kvůli velkému množství lidí, kteří do města přicházeli, došlo k přelidnění, nebylo místo pro jejich ubytování. Město muselo situaci ustát a poskytnout azyl uprchlíkům, kteří zde bydleli až do května 1945.⁶

Po přivlastnění pohraničí došlo k rozšíření Moravskobudějovického okresu, který byl rozšířen o okres Znojmo a Moravský Krumlov, celkem jej tvořilo 157 obcí. Do Moravských Budějovic byl přemístěn znojemský krajský soud, české školy a další instituce. Díky rozšířené státní správě, kterou město získalo, zde našlo pracovní uplatnění velké množství místních obyvatel.⁷

Ke dni 1. září 1939 proběhlo zatýkání představitelů jak veřejného, tak politického života. Jako rukojmí byli zatčeni například Felix Burian, JUDr. František Dvořák a JUDr. Emil Pentlička, který byl umučen v koncentračním táboře

---

⁴ Tamtéž s. 514.

⁵ Tamtéž.

⁶ Tamtéž s. 515.

⁷ Tamtéž.

Sachsenhausen. V obci byla vytvořena odbojová organizace, která se svojí činností napojovala na Moravskou rovnost, zakladatelem se stal komunista František Husák. Jeho činnost zastavilo gestapo, které mu přišlo na stopu, při navázání kontaktů s organizací Moravská Ostrava. V dubnu 1941 byl F. Husák popraven a jeho společník Dr. Jan Nejedlík umučen roku 1942 v Osvětimi.⁸

Lidé byli nuceni pracovat ve zbrojním průmyslu, nejvíce pracovníků potřebovalo Německo. Fungovala jihlavská pobočka úřadu práce, která doplňovala chybějící pracovní síly. Roku 1944 byl z města vypraven vlak mladých lidí pod dvacet let, kteří měli pracovat u firmy BMW.⁹

Obyvatelé si od roku 1944 zvykali na vzdušné popluchy. Koncem roku byli svědky dvou náletů na místní vlakovou stanici. V průběhu války prováděli partyzáni bojové akce, snažili se zničit sklad zbraní ve Vícenicích a vyhodit do vzduchu německý vlak u Dačic. Dne 8. května 1945 byly na město uskutečněny další dva nálety, které poškodily 185 domů, z nichž dokonce 24 těžce. V průběhu druhé světové války ztratily Moravské Budějovice celkově 146 obyvatel a rasová persekuce Židů a Romů stála život 115 obyvatel. Do města se po válce vrátilo 61 občanů, kteří byli za války odvedeni do koncentračních táborů.¹⁰

2.3. Moravské Budějovice po roce 1945

Po skončení války z města odcházeli přistěhovalci, vraceli se do svých domovů v pohraničí a místní obyvatelé začali pracovat na odstraňování škod, které byly způsobeny bombardováním Moravských Budějovic. Došlo k obnovení a rekonstrukci mnoha staveb, gymnázium dostalo dotaci 13 500 korun, měšťanská škola 49 700 korun, hejtmanství 11 600 korun, učňovské školy 36 300 korun, chudobinec 36 700 korun a další stavby 76 669 korun.¹¹

„Po návratu dočasných obyvatel do pohraničí mělo město podle statistiky tehdejšího Městského národního výboru 4 533 obyvatel. Z průmyslových podniků zaměstnávala nejvíce lidí strojírna Bratří Smrčků - 171, mlékárna Zemědělské družiny 80, truhlářský závod B. Jenerála 48, firma J. M. Novotného 40, pila A. Bachela 41, V. Krejčího 18, městská cihelna 16, družstevní lihovar 10 a sklad piva 2. Ve městě ještě bylo Okresní hospodářské družstvo se strojní stanicí, stavební družstvo, 171 živností, 73

---

⁸ Tamtéž.

⁹ Tamtéž s. 516.

¹⁰ Tamtéž.

¹¹ Tamtéž s. 516-517.

*obchodů, 7 velkoobchodů a hotel. Zemědělci chovali 153 koní, 210 krav, 12 volů, 2 býky, 534 koz, 71 ovcí, 634 kusů vepřového dobytka, 1 995 slepic, 136 hus, 43 kachen, 64 krůt a 11 včelstev. Z dopravních prostředků bylo ve městě 76 automobilů, 22 nákladních vozů, 6 traktorů a 49 motorek.*¹²

Moravskobudějovický okres byl zrušen roku 1960, kdy byla většina obcí přidružena k okresu Třebíč, Znojmo nebo Jindřichův Hradec. Spadají pod Jihomoravský kraj, který je státní správou zachován do současnosti.¹³ V roce 2008 měly Moravské Budějovice 7 186 občanů a jejich počet se i nadále zvyšuje.¹⁴

---

¹² Tamtéž s. 517.

¹³ <http://www.infomb.cz/historie>

¹⁴ SMETANA, Vlastimil. Vítejte opět u nás ... v Moravskobudějovickém mikroregionu, Moravskobudějovický mikroregion 2008, s. 35.

3. Historie obce Lažínky od nejstarších dob

3.1. Obecný přehled a vývoj názvu obce

Lažínky byly do roku 1590 samostatnou obcí, v současnosti spadají pod správu města Moravské Budějovice a jsou jejich součástí společně s dalšími menšími obcemi. Nachází se tři kilometry jihovýchodním směrem od Moravských Budějovic, vede jimi cesta z Moravských Budějovic do Znojma. Z této cesty je možné odbočit jižním směrem do obce, která nese název Vesce, kde se nachází také nejbližší železniční stanici. Vesnice Lažínky se nachází v nadmořské výšce 424 metrů nad mořem, počet obyvatel k datu 1. ledna 2003 činil 171 osob. K tomuto roku zde bylo registrováno 71 popisných čísel a katastrální výměra činila 351 hektarů.¹⁵

Název obce je odvozen od slova láz, pozemku, který se získával vypalováním lesa. Mohli bychom najít obdobné názvy obcí jako například Láz nebo Lažany. Postupem času se název měnil a dostával nové podoby. Názvy obce jsou v pramenech uváděny následovně: roku 1498 Lažánky, 1550 Lazynek, 1563 Lazanky, 1576 Lazinky, 1671 Lazynky, 1718 Lažinka, 1720 Laschinka, 1751 až 1872 Lažinka a dnes obec známe pod ustáleným názvem Lažínky.¹⁶

3.2. Nejstarší písemná zmínka o obci a její vlastníci

Nejstarší písemná zpráva o obci pochází z roku 1498, kdy byla ves uvedena mezi zbožím, které český král Vladislav II. ponechal ze svého majetku Jindřichu z Lichtenburka. Součástí propuštěného majetku z manství byl také hrad Bítov. Roku 1563 Lažínky náležely hostimskému panství, které nechali zaznamenat sirotci po Zdeňkovi Bítovském z Hodic. Následně byla ves roku 1579 majetkem v rukou Jana Lhošla z Valdštejna, který ji společně s obcí Vesce ponechal městské radě za finanční obnos.¹⁷ Od roku 1588 byly Lažínky přičleněny k panství Moravské Budějovice a zůstaly zde pod Valdštejny, Schaumburky a Walisy, až do zrušení roboty a panství roku 1850.¹⁸ V držení rady nezůstaly obce dlouhou dobu, již roku 1591 měly nového majitele. Stal se jím majitel moravskobudějovického panství Hynek Brtnický

---

¹⁵ Tamtéž s. 615.

¹⁶ Tamtéž.

¹⁷ Tamtéž.

¹⁸ TRNKA, Jiří. Kronika obce Lažínky, s. 1.

z Valdštejna.¹⁹ Poslední člen rodu Valdštejnů byl Zdeněk, který byl po bitvě na Bílé hoře odsouzen pro velezradu na doživotí. Zemřel po dvou letech ve vězení na Špilberku dne 24. června 1623.²⁰

V roce 1623, kdy vládli Schaumburkové, patřilo k jejich panství město Moravské Budějovice s Německou a Malou Vískou, Heřmanice, Vesce, Lažínky, Jackov, Horní Vranín a Lukov. Roku 1623 zde bylo 283 poddaných povinných konat robotu. Tito obyvatelé platili ročně 412 zlatých stálého platu, odevzdávali 210 slepic, 1 709 vajec a 70 mandelů obilí po 20 snopech.²¹

Panství Moravské Budějovice bylo roku 1736 prodáno i s Lažínkami hraběti Václavu z Walisů. Tehdy odváděly Lažínky, Vesce a Vranín 10 hus nebo 2 zlaté a 30 krejcarů, 102 slepic nebo 10 zlatých a 16 krejcarů a 1 755 vajec. Kromě toho byl odváděn církevní desátek farnostem na osobní a věcné náklady ve formě naturálií ve výši jedné desetiny z dosažené živočišné a rostlinné výroby. Později byl vybírán jen z nevymláčeného obilí, tedy zrna ve slámě.²²

Roku 1726 si obec Lažínky nechala zhotovit pečeť oválného tvaru, která byla široká 22 milimetrů a vysoká 26 milimetrů. V jejím pečetním poli byl vyobrazen listnatý strom s letopočtem 17-26. Pečeť byla v této podobě používána do roku 1787.²³

3.3. Vývoj obce od konce feudálního období po současnost

Koncem období roku 1843 bylo zaznamenáno, že v obci žilo 201 obyvatel, přičemž mužů bylo o pět méně než žen, což představovalo 98 mužů a 103 žen, kteří žili ve 36 domech a 57 domácnostech. 51 osob si obstarávalo živobytí zemědělstvím, tři se věnovaly řemeslu a tři oběma předchozím zaměstnáním. Ve vsi byly chovány různé druhy dobytka, například koně, volí, krávy, ovce, vepří a mladý dobytek. Lidé byli povinni odvádět desátky na faru v Moravských Budějovicích. Město bylo pro obyvatele také místem trhů.²⁴

Stavení ve vsi byla nízkého vzezření s malými okny. Domy lidé stavěli z kamene nebo z nepálených cihel a na střeše je pokrývali došky ze slámy. Střecha tvořila společnou část, jak pro část obytnou, tak pro chlévy a dřevěné stodoly, které byly

¹⁹ NEKUDA, Vladimír. Moravskobudějovicko. Jemnicko, Muzejní a vlastivědná společnost v Brně, 1997, s. 615.

²⁰ TRNKA, Jiří. Kronika obce Lažínky, s. 1.

²¹ Tamtéž.

²² Tamtéž.

²³ NEKUDA, Vladimír. Moravskobudějovicko. Jemnicko, Muzejní a vlastivědná společnost v Brně, 1997, s. 615.

²⁴ Tamtéž.

pokryty rovněž slámou a stavěny v blízkosti obytných prostor nebo na konci zahrady. Proti požáru byly pojištěny pouze tři domy. Z bytného a tvrdého materiálu byly vystavěny pouze dvě stavby, hospoda a panská ovčárna, jejichž krytí tvořila cihlová krytina.²⁵

Již v roce 1880 měly Lažínky více domů i obyvatel. Obydlí v obci bylo zapsáno 46 a obyvatel 267, počet se nadále zvyšoval a po čase získal stabilní hodnoty. Velká část obyvatel se živila zemědělskými pracemi. Roku 1911 zde v živnostenském oboru působili: bednář, hostinský, kolář, malíř, kovář a podkovář. Bylo zde jedno krupařství, dva obuvníci, stolař a dva trafikanti.²⁶

V obci se konaly i volby do československého parlamentu. S největším počtem hlasů v parlamentních volbách ve 20. a 30. letech vítězila agrární strana. Roku 1929 obdržela 76 hlasů z počtu 138 voličů, druhá v pořadí se umístila strana lidová se 33 hlasy a třetí byla strana sociálně-demokratická s 23 hlasy. Úspěch zopakovala agrární strana roku 1935, kdy obdržela 85 hlasů z celkového počtu 161 hlasů voličů.²⁷

Po druhé světové válce pracovala většina obyvatel v zemědělství. Roku 1952 bylo v Lažínkách zřízeno Jednotné zemědělské družstvo a již roku 1959 mělo 67 členských pracovníků a obdělávalo půdu o výměře 374 hektarů. Ke dni 1. ledna 1961 se Jednotné zemědělské družstvo Lažínky sloučilo s družstvem obce Vesce a Častohostice, které dále přešlo ve spolupráci s Jednotným zemědělským družstvem Budoucnost v Moravských Budějovicích.²⁸

V současnosti je v obci provozován autobazar. V 90. letech zde byla vystavěna čerpací stanice a velkoobchod, který nesl jméno Prima. Mezi památky, které může v obci nalézt, patří dvůr z přelomu 16. a 17. století a bývalá ovčárna z 18. století v pozdně barokním slohu. Dále jsou zaevidována Boží muka, která stojí u silnice, jež vede do Moravských Budějovic, z druhé poloviny 19. století a kříž u polní cesty z roku 1905.²⁹

---

²⁵ Tamtéž s. 615-616.

²⁶ Tamtéž s. 616.

²⁷ Tamtéž s. 616-617.

²⁸ Tamtéž s. 617.

²⁹ Tamtéž s. 617.

V obci se zachovávají velikonoční a vánoční zvyky, drží se zde posvícení, den dětí, rybářské závody a další činnosti spjaté s hasičským sborem. Spolkovou činnost zde zastupuje Sbor dobrovolných hasičů, který aktivně působí dodnes.³⁰

3.4. Záznamy z obecní kroniky Antonína Kacálka

Od roku 1835 bylo ustanoveno nařízení vést povinně obecní kroniky. Ovšem pro nedostatek pochopení, nedostatek kompetentních a vhodných lidí, nebylo toto nařízení nikdy v obcích provedeno. Stejně nevalný výsledek mělo nařízení z roku 1920. Existovalo mnoho obcí, kde obecní kroniky nebyly nikdy nikým psány a nebyly mapovány žádné události, které se v obci udály. Kroniky nebyly psány hlavně v těch obcích, ve kterých nebyly zřízeny školy. Akce tímto znovu ztroskotala. Trvalo dalších pět let, než byly Lažínky donuceny k tomu, aby si zvolily svého kronikáře. Nevěděly, kdo by byl vhodným kandidátem, a proto o budoucím kronikáři rozhodlo losování. Los padl na chalupníka Antonína Kacálka. Bylo o něm po vesnici známo, že nechává po staveních kolovat svůj vojenský deník s písničkami, které si opsal v době, kdy absolvoval vojenskou službu.³¹

Antonín Kacálek založil kroniku k roku 1925. Zřejmě ji, bez jakéhokoli poučení, psal značně subjektivně, aniž by si byl vědomý toho, které zprávy jsou hodnotné, a které nemají pro historii obce žádnou nebo pramalou hodnotu. Do kroniky obce zapisoval události, které byly důležité hlavně pro něj samotného. Nejvíce místa a svého času věnoval různým opisům novinových článků, poté v době druhé světové války bojům na různých bojištích, cenám zboží a potravinovým lístkům.³²

A. Kacálek věnoval značnou část místa v obecní kronice zápisům o potravinách, jelikož byly Lažínky zemědělskou obcí. Vypisoval alespoň částečně výkup a prodej obilí a zemědělských výrobků, počínaje rokem 1939 do 1945. Ceny byly stanoveny od nejvyššího úřadu cenového čísla 164, vyhlášky číslo 1227 - II./1 ze dne 20. července 1939, o výkupních a prodejních cenách obilí domácího původu ze sklizně roku 1939.³³

Zapisoval také výkupní ceny jedlých luštěnin, které byly prodávány v pytlicích po 50 kilogramech. Dočítáme se, že jeden metrický cent hrachu jedlého velkozrnného žlutého byl vykupován za 500 korun a hrách jedlý velkozrnný zelený za 525 korun. Čočka velkozrnná byla vykupována za 600 korun, fazole jedlé za 450 korun. Jeho další

---

³⁰ Tamtéž s. 616.

³¹ TRNKA, Jiří. Kronika obce Lažínky, s. 3

³² Tamtéž.

³³ KACÁLEK, Antonín. Kronika obce Lažínky, s. 50.

zápisky jsou věnovány výkupním cenám krmných luštěnin, které byly taktéž vykupovány v pytlích po 50 kilogramech. Hrách krmný a fazole krmné byly vykupovány za totožnou cenu 250 korun. V neposlední řadě do kroniky zapisoval výkupní ceny olejnatých semen, pohanky a prosa. Mák byl vykupován za 1 700 korun, řepka a řepice za 850 korun, hořčice za 771 korun, proso za 347 korun a pohanka za 321 korun. Vše bylo vykupováno v pytlích o hmotnosti 50 kilogramů.³⁴

Již roku 1937 provedl Okresní úřad v Moravských Budějovicích revizi kronik. Lažinská kronika byla zařazena mezi kroniky, které spadaly do nejhorší kategorie. Zápisy byly vedeny pouze do roku 1933, jejich vedení bylo neodborné, některé zápisy obsahovaly dokonce osobní urážky. Za těchto okolností byla kronika Lažínkám zabavena a předána okresnímu dozorcí. Kacálek se své funkce kronikáře dobrovolně vzdal a Lažínky byly na čas opět bez člověka, který by zaznamenával důležité momenty z jejich historie. Po delší době, kdy se situace uklidnila a Lažínkám byla kronika vrácena, byl Antonín Kacálek přemluven, aby v zápisech opět pokračoval. Jeho zápisy pokračovaly až do roku 1948, kdy zemřel.³⁵

K soupisu obyvatel z roku 1824 byly do kroniky uvedeny kronikářem A. Kacálkem kratší zápisy. Uvádí, že na čísle popisném 21, kde v tu dobu přebýval tkadlec Ondřej Lang, bydlel dříve tkadlec jménem Petr. Zároveň jeho obydlí sloužilo jako vesnická škola a Petr byl zároveň učitelem. Plat mu jeho žáci odváděli v naturáliích. Dostával například mouku nebo hrách.³⁶

3.5. Životopis nejstarší žijící obyvatelky Lažínky

Marie Zerzová se narodila dne 1. ledna 1920 na Ukrajině ve vesnici zvané Ilnice, která spadá pod okres Ilnice. Měla čtyři sestry, z pěti sourozenců je v současné době naživu pouze Marie, její sestry nedávno zemřely. Všechny se dožily poměrně vysokého věku, každá se dožila věkové hranice osmdesáti let, jmenovaly se Julián, Anna, Žofie a Olena.³⁷

Její matka se jmenovala Nast'а Margytová a otec Dymytrij Margyta. Nast'а se starala o domácnost, hospodářství a děti, Dymytrij byl tesař, stavěl domy, dělal všechny dřevařské práce, pracoval ve mlýně, který patřil kostelu. Místo platu dostával naturálie ve formě mouky, z níž si doma pekli chléb. Bydleli na vesnici. Její děda byl

---

³⁴ KACÁLEK, Antonín. Kronika obce Lažínky, s. 55.

³⁵ TRNKA, Jiří. Kronika obce Lažínky, s. 7.

³⁶ KACÁLEK, Antonín. Kronika obce Lažínky, s. 56.

³⁷ Rozhovor s paní Marií Zerzovou, pořizen dne 9. 2. 2015.

zámožný sedlák, který nakonec propil všechna svá pole, sebrali mu je Židé, kterým dlužil peníze za útratu, kterou nebyl schopen uhradit. Na Ukrajině bylo v té době mnoho Židů, kteří byli velmi bohatí, majetní a vlivní, ostatní lidé z vesnice pro ně pracovali, mnohdy však za svoji práci ani nedostali zapláceno. Po čase přišel otec o práci ve mlýně, která jim zajišťovala značnou část obživy, životní úroveň rodiny se rapidně snížila. Byli chudí, neměli každý ani svoji postel, většinou spali všichni na zemi, kde byla sláma. Často neměli nic k jídlu, museli se živit tím, co rostlo na poli. Jejich obživa se skládala například z kukuřice, brambor, kopřiv nebo řepy.³⁸

Maminka byla velmi nemocná, při porodu dalšího potomka zemřela ona i malý chlapec. Marii bylo 11 let, když jí zůstala na starost domácnost, musela se starat o všechny sourozence, protože byla nejstarší. Se sestrami neměly možnost navštěvovat školu, která byla povinná. Otec neměl finanční prostředky na to, aby jim zakoupil školní pomůcky. Jelikož nemohly chodit do školy, protože jim otec nebyl schopen potřeby zajistit, byl odsouzen na šest měsíců do vězení. Dívky zůstaly doma samy, stýskalo se jim, a tak se rozhodly jít za otcem. Myslely si, že když jich bude v cele sedět šest, měl by být jeho trest za měsíc ukončen. Otec byl propuštěn, aby se mohl dcerám věnovat, ale byly mu nařízeny veřejně prospěšné práce. Po čase si vzal druhou ženu, která byla, vůči nevlastním dětem, nevstřícná a lakomá. Nedovolila jim vzít si ovoce, které rostlo v rodinném sadu, raději je prodala Židům, kteří z něj vyráběli alkohol.³⁹

Z Domamile přišli na Ukrajinu Židé, kteří si stavěli ve vesnici domy, Marie u nich sloužila jako děvečka a starala se jim o dobytek. Po čase byli Židé Rusy vyhnáni a ona se s nimi přestěhovala do Čech, když jí bylo 17 let. Týden cestovali vlakem a jejich cesta skončila v Moravských Budějovicích. Práci našla u sedláka Linharta, v obci Lažínky, u kterého sloužila celkem čtyři roky. Pracovala s dalšími českými děvečkami a čeledíny, byla zde utajovaná, Linhart říkal, že je jeho dcera, aby se nemusela vrátit za války zpět na Ukrajinu.⁴⁰

Ve vesnici se seznámila se svým nastávajícím manželem, jmenoval se František Zerza. Kvůli povinné vojenské službě musel odejít dva roky sloužit, psali si spolu dopisy, které za ni musela psát kamarádka. Byla mezi nimi určitá jazyková bariéra, neboť neuměla příliš česky hovořit. Učila se postupně číst a psát, protože nechodila

---

³⁸ Tamtéž.

³⁹ Tamtéž.

⁴⁰ Tamtéž.

v mládí do školy, byl tehdy pro její rodinu finančně nákladná. Dodnes umí číst pouze tiskací písmena, psací se nikdy číst nenaučila.⁴¹

Vdala se, když jí bylo 21 let. Narodilo se jí pět dětí, jmenují se Věra, Milan, František, Marta a Marie. Má 17 vnoučat⁴², 28 pravnoučat⁴³ a 5 praprawnoučat⁴⁴. S manželem si opravili malý dům s hospodářstvím, po celý život zde chovala dobytek - prasata, kačeny, husy, slepice a králíky. Pracovala na zahradě, kde pěstovala zeleninu, a tím svojí rodině zajišťovala živobytí. Druhá světová válka jim velmi zneprjemnila život, vojáci jim sebrali domácí zvířata pro svoji obživu a přespávali u nich v domě. Naštěstí nikoho z rodiny nepřipravili o život. Říká si, že je to možná tím, že se neprotivili jejich rozkazům.⁴⁵

Byla svědkem toho, jak Němci odváděli Židy do koncentračních táborů, dodnes má před očima jasný obraz toho, jak se události za druhé světové války odehrály. Viděla, jak Němci postříleli Vlasovce, kteří se ukrývali v místní hospodě, odvedli je ke stodole, která dříve patřila rodině Svobodovi, a střelili je kulkou do hlavy. Druhý den je místní obyvatelé museli zakopat do země nebo zákopů, které byly za války vytvořeny. Ještě před tím, než je pohřbili, jim sebrali boty a cennosti. Nevyrobili jim žádné kříže, takže nikdo, kdo je mladší generace neví, že je po vesnici pohřbeno mnoho padlých vojáků. Poslední den války prováděla sovětská armáda nálety, čímž vyháněla německé vojáky z vesnice. Místní občané se ukrývali v lomu, sověti dělali průzkum, jestli se v lomu ukrývají Němci nebo civilisté. Pokud by se ujistili, že se v lomu schovávají němečtí vojáci, shodili by na ně z letadel bomby. Ve svých vzpomínkách vidí celou událost, jak by se odehrála před krátkou dobou, její vzpomínky na toto období jsou stále živé.⁴⁶

Od roku 1955, kdy byla zakládána Jednotná zemědělská družstva, pracovala v živočišné výrobě. Práci vykonávala až do svého odchodu do důchodu, roku 1973, bylo jí 53 let. Dále se věnovala práci v hospodářství na vlastním pozemku. Když se psal rok 1968, byl smrtelně nemocná. Nakazila se nemocí zvanou tyfus. Doktoři jí řekli, že přišla do nemocnice, jak se říká, za pět minut dvanáct. Nakazila se jí tím, že snědla

---

⁴¹ Tamtéž.

⁴² Jmenují se Marie, Ladislava, Miroslav, Petr, Josef, Marta, Pavel, Lenka, Dana, Milan, Věra, Miroslav, Milan, Alena, Lukáš, Jaroslav a Petr.

⁴³ Jmenují se Lucie, Pavel, Vendula, David, Jirka, Monika, Josef, Karel, Jan, Nikola, Kristýna, Ondřej, Vojtěch, Petr, Vít, Magdalena, Marie, Edita, Veronika, Miroslav, Marie, Adéla, Kateřina, Tereza, Lukáš, Jaroslav, Filip a Matěj.

⁴⁴ Jmenují se Jiří, Tomáš, Ondřej, Adam a Alexej.

⁴⁵ Tamtéž.

⁴⁶ Tamtéž.

masné výrobky, které dostali od známých ze zabíjačky. Řezníkovi pomáhaly při práci i jiné osoby, jedna z nich byla bacilonosičem této nemoci, ale nevěděla o tom, protože u ní nemoc nepropukla.⁴⁷

Její dcera Věra s manželem Miroslavem Pléhou začali v 70. letech stavět rodinný dům, stavební práce skončily roku 1976. Marie s manželem se k nim přestěhovali roku 1985, v té době její manžel František stále pracoval, živil se jako policista, později vstoupil do družstva, kde pracoval jako zedník a traktorista. Jeho poslední práce byla pozice tajemníka místního národního výboru, zemřel roku 1999.⁴⁸

Roku 1987 Marie onemocněla tuberkulózou, lékaři předpokládali, že má zápal plic. Předepsali jí antibiotika, která však nezabrala, Marie se jela podívat na Ukrajinu za svými sestrami, po návratu jí začalo být opět zle. Špatně se jí dýchalo, a proto ji doktoři poslali na rentgen, po vyšetření zjistili, že má zmiňovanou tuberkulózu, léčila se devět měsíců. Stejněho roku byla také na operaci s očima, měla zelený a šedý zákal.⁴⁹

V současné době stále bydlí v domě své dcery, která se o ni stará. Den tráví sledováním televizních pořadů, posloucháním rádia a čtením časopisů a knih. Říká, že prožívá spokojené stáří, v současné době je nejstarší obyvatelkou obce, je jí 95 let.⁵⁰

---

⁴⁷ Tamtéž.

⁴⁸ Tamtéž.

⁴⁹ Tamtéž.

⁵⁰ Tamtéž.

4. Historie obce Lažínky po roce 1945

4.1. Rozvrstvení a proměny místního obyvatelstva

V období před druhou světovou válkou, roku 1935, přišli do obce Lažínky obyvatelé z Ukrajiny. Přistěhovali se do vesnice, protože hledali práci, kterou sehnali u místních sedláků. Sedláci, i když u nich pracovalo i místní obyvatelstvo, nadále sháněli pracovní síly, a proto přistěhovalí Ukrajinci napsali domů rodině, jestli má někdo z jejich známých zájem o práci. Do obce roku 1937 přišlo na základě zaslaných dopisů další ukrajinské obyvatelstvo, pouze ženy, které zastávaly různé pracovní pozice. Pracovaly jako pomocné síly v domácnosti, zastávaly domácí práce jako například vaření, praní, žehlení a uklízení. Většina žen si vzala místní muže, nebo muže z okolních vesnic, proto zde mohly po skončení druhé světové války roku 1945 zůstat. Přivdaly se například do Lažínek, Nových Syrovic, Loukovic, Litoměřic a Ústí nad Labem. Ostatní přistěhovalí obyvatelé byli nuceni vrátit se zpět na Ukrajinu.⁵¹

Po válce nadále u místních sedláků sloužili pacholci a děvečky, než byla roku 1952 založena Jednotná zemědělská družstva. Za odvedenou práci dostávali jídlo a 25 až 30 korun měsíčního platu. Na vánoční svátky byli obdarováváni například zástěrou nebo látkou na šaty, která v té době stála tři koruny za metr a zástěra stála pět korun. Po založení družstev bylo sedlákům nařízeno, že nadále nesmí zaměstnávat pacholky a děvečky. Část z nich přešla do zakládajících družstev a další se přestěhovali za prací do měst. Sedláci kvůli chybějícím pracovním silám nebyli schopni obdělávat pole a obhospodařovat svůj dobytek, a proto byli nuceni vstoupit do družstev. Družstva byla postupem času slučována, roku 1961 se sloučila družstva Lažínek, Vesce a Častohostic. V průběhu 70. let se všechna malá zakládající družstva obcí Nové Sýrovce, Krnčice, Blatnice, Ohrazenice a Jackov sloučila v jeden velký celek, který se jmenoval Jednotné zemědělské družstvo „Budoucnost“ Moravské Budějovice. Pracovali na pozemcích, jejichž rozloha činila přibližně 6 000 hektarů. Lidé pracovali na různých pracovních pozicích, někteří v živočišné výrobě krmili dobytek, například krávy a prasata, jiní v rostlinné výrobě, z jara sbírali kámen na poli, okopávali řepu a na podzim sbírali brambory.⁵²

---

⁵¹ Rozhovor s paní Věrou Pléhovou, pořizen dne 3. 4. 2015,

⁵² Tamtéž.

Po roce 1993 se vesnice, které byly k Moravským Budějovicím přidruženy, začaly oddělovat a zakládat družstva vlastníků. V družstvu byli pouze ti, kteří vlastnili pozemky a hospodařili na nich sami. V roce 2012 se družstvo vlastníků rozpadlo a všechny pozemky skoupil Josef Kolář.⁵³

V současné době žije na vesnici převážná část obyvatel důchodového věku. Lidé v produktivním věku pracují na živnostenský list, například zedníci, obkladači a malíři nebo jsou zaměstnanci podniků různých firem, například dřevařská firma, kartonáž, výroba picích slámek, prodavači a obecní zaměstnanci, kteří pracují v sezóně od dubna do října. Malou část obyvatelstva tvoří státní zaměstnanci, kteří zastávají pozice, jako například cizinecká policie, vychovatelka a učitelka. Někteří pracují v místě bydliště, jiní dojíždí za prací do okolních měst v okruhu 50 kilometrů.⁵⁴

4.2. Stavby v obci

4.2.1. Prodejny

První obchod v obci Lažínky byl provozován v obydlí s číslem popisným 4. na počátku 40. let. Objekt patřil paní Marii Dobešové, která měla obchod v soukromém vlastnictví. V provozu byla prodejna ještě před druhou světovou válkou. Svoji činnost během ani po druhé světové válce neukončila a obchod provozovala nadále, i když s menším výdělkem. Vzhledem k jejímu pokročilému věku dospěla k rozhodnutí pronajmout své prostory družstvu Jednota Moravské Budějovice. Jelikož se prodejna nacházela v soukromém objektu, ve kterém žili obyvatelé domu, byla jí vyhrazena pouze jedna malá místnost. Jednota Moravské Budějovice měla větší množství produktů na prodej, než bylo stávající zboží. Z tohoto důvodu nebylo možné v prodejně vystavit a prodávat všechny nabízený sortiment. Občané obce se rozhodli pro řešení situace tím, že si svépomocí vystavili novou prodejnu v místě bydliště.⁵⁵

V 70. letech 20. století byly v obci vystavěny další objekty. V letech 1975 a 1976 byla vybudována nová požární zbrojnice a obchod. Na výstavbě se od počátku podíleli občané Lažínek. Na budování těchto dvou objektů se účastnili ve svém volném čase, za pomoc při práci jim nebyla vyplácena žádná odměna. Pracovali tedy dobrovolně. Roku 1976, po ukončení stavby, byla prodejna nabídnuta družstvu Jednota Moravské Budějovice. Jednota zaměstnávala jednoho zaměstnance, který byl z jejich

---

⁵³ Tamtéž.

⁵⁴ Tamtéž.

⁵⁵ Rozhovor s paní Věrou Pléhovou, pořizen dne 7. 3. 2015.

řad. Provozní doba byla od šesté hodiny ráno do jedné hodiny odpolední. Pouze jeden den v týdnu, kterým byla středa, byla prodejna otevřena déle. Provozní doba byla od šesté hodiny ranní do páté hodiny odpolední. Byl zde prodáván sortiment, který známe i dnes, pouze v menší nabídce produktů. Roku 1995 byla nabídnuta prodejna ke koupi do soukromého vlastnictví paní Radce Přinosilové. Po ročním prodeji byla nucena prodejnu uzavřít z důvodu malých tržeb. Důvodem bylo otevření prvního velkoobchodu firmy Ahold. Zboží zde bylo levnější než u soukromého prodejce, proto do velkoobchodu chodila nakupovat převážná část obyvatel.⁵⁶

Roku 1994 byl otevřen velkoobchod s názvem Prima. Pracovní uplatnění v něm našlo několik obyvatel z Lažinek i blízkého okolí. Provozní doba byla od osmé hodiny ranní do osmé hodiny večerní. Pouze v neděli byl velkoobchod otevřen od druhé hodiny odpolední do osmé hodiny večerní. Velkoobchod byl rozdělen do dvou sektorů. V první byl sortiment veškerých potravin. Druhá polovina byla zaměřena na prodej elektroniky, oděvů, drogerie, obuvi, železářství, papírnictví, skla a porcelánu. Ke dni 28. února 2001 byl obchodní dům uzavřen. Pro firmu Ahold měla velkoprodejna malé parametry, protože byly postupem času budovány větší prodejny. Měl být dále rozšiřován sortiment zboží, které by v těchto prostorách nebylo možné uskladnit. Roku 2004 byl obchodní dům prodán soukromému podnikateli panu Zdenkovi Stojánkovi, který podniká ve výrobě kartonáže a svačinových sáčků.⁵⁷

Po uzavření velkoobchodu si ve svých soukromých prostorách otevřela paní Miroslava Svobodová prodejnu, kterou provozovala od roku 2003 do roku 2005. Byla nucena prodejnu po takto krátké době uzavřít z důvodu nezájmu místního obyvatelstva o její služby. Většina obyvatel pracovala v blízkém městě Moravské Budějovice, a proto zde i nakupovala.⁵⁸

4.2.2. Jednotné zemědělské družstvo

V roce 1952 bylo v obci Lažínky zřízené Jednotné zemědělské družstvo. Po založení družstva nebyly prostory pro ustájení dobytka. Místní sedláci byli donuceni vstoupit do družstva a dobytek byl ustájen v jejich prostorách po dobu, než si družstvo vystavělo své vlastní prostory, kde by mohlo dobytek chovat. Ve stavení s číslem popisným 14, kde bydlela rodina Šíplova, byla zřízena porodna pro prasata. V domě s číslem popisným 15 se odstavovala selata, byla zde výkrmna žíru. U Blahoudků

---

⁵⁶ Tamtéž.

⁵⁷ Tamtéž.

⁵⁸ Tamtéž.

v domě s číslem popisným 8 byl ustájen pár koní. Stavení s číslem popisným 1 byl panský dvůr. Když bylo založeno Jednotné zemědělské družstvo, sloužil z části k ustájení krav. Dodnes je panský dvůr v obci evidován mezi památkami, nesmí na něm být prováděny žádné úpravy. Roku 1957 byla vystavěna porodna pro prasata, v zápětí byl vystavěn velkokapacitní kravín, kde bylo ustájeno 96 kusů krav. Tyto objekty stavěli svépomocí místní zemědělci. Roku 1965 byla vystavěna drůbežárna. Roku 1977 byla přestavěna na výkrmnu pro prasata, kde se vykrmovalo kolem 600 kusů na jeden turnus, který trval tři měsíce.⁵⁹

K roku 1994 bylo jednotné zemědělské družstvo zrušeno. Členové družstva, kteří měli ve družstvu svoji zemědělskou půdu, si založili Svaz vlastníků a pokračovali v činnosti, kterou před tím družstvo provozovalo. Bývalý kravín koupil v 90. letech německý podnikatel Jochen Kübler a založil si firmu na zpracování dřeva, např. zahradní chaty, dřevěné domy, dětské houpačky a lavičky.⁶⁰

4.2.3. Stanice technické kontroly

Stanice technické kontroly v obci Lažínky je ve vlastnictví rodiny Smetanovy. Společnost nese název Smetana a Smetana. Její vznik je datován ke dni 5. října 1995. Stavební práce na výstavbě stanice technické kontroly byly započaty v květnu roku 1996. Stanice poskytovala služby pouze pro osobní automobily a její výstavba byla ukončena ke dni 1. října 1996. Společnost si v krátkém časovém horizontu vybuodovala dobrou pověst a jméno. Její služby vyhledávala motoristická veřejnost z okolí, do kterého spadá Znojmo, Jihlava, Jindřichův Hradec a Třebíč. V dubnu 2004 dospěla firma k rozhodnutí, že rozšíří nabídku poskytovaných služeb. Byla započata výstavba stanice technické kontroly, která se zaměřovala na oblast nákladních automobilů typu N2, N3 a přípojných vozidel všech kategorií. Výstavba byla ukončena v listopadu 2004, kdy byla uvedena do provozu.⁶¹

4.2.4. Stanice měření emisí a autoservis

Stanice měření emisí a autoservis je ve vlastnictví paní Elišky Míčové. Firma s názvem Eliška Míčová, s.r.o. vznikla v roce 1995 jako fyzická a roku 1999 přešla ve společnost s ručením omezeným. Společnost byla vybudována za účelem měření emisí jak automobilů osobních, tak nákladních. Jelikož chtěla svým zákazníkům

---

⁵⁹ Tamtéž.

⁶⁰ Tamtéž.

⁶¹ <http://dekra-automobil.cz/stkweb/?stk=3730>

nabídnou lepší služby, byl postupem času vybudován i autoservis. V současnosti se zabývá i servisem klimatizací a vlastní sklad, jehož součástí je prodejna náhradních dílů a automobilů a jejich výbavy. Od prvopočátku svého založení je firma zaměřena a specializována na kompletní servisní práce, kvalitní opravy a montáže, které se specializují na techniku automobilů. V rámci spokojenosti zákazníků si firma udržuje pracovní vztahy se špičkami v oboru na automobilovém trhu. Mezi své hlavní spolupracovníky řadí dodavatele jako jsou Autobenex, Bosal, Pařízek a syn a další.⁶²

4.2.5. Firma Keewa

Firma zabývající se výrobou picích slávek dříve sídlila v Moravských Budějovicích a jmenovala se NMBA. Výroba byla přemístěna roku 2008 do Lažinek a byla přejmenována na firmu Keewa. Jednatel firmy je pan Petr Bezecný a obchodní zástupkyní je paní Jiřina Bezecná. Jsou zde vyráběny picí slámky různých rozměrů, délek, barev a průměrů. Jsou vyráběny slámky rovné i slámky s klouby. Základní surovinu pro výrobu tvoří směs polypropylenu, podle druhu požadované barvy zákazníka se postupně při výrobě přimíchává barva. Výroba probíhá při vysokých teplotách pohybujících se od 180 do 280 stupňů. Finální výrobek je balen do igelitových obalů od 50 kusů do 1 000 kusů, které se expedují v kartonech. Firma dodává své produkty do celé České republiky i do zahraničí, například do Německa a Itálie. V současné době poskytuje zaměstnání i tělesně postiženým lidem.⁶³

4.2.6. Ranč Appaloosa Lažínky

Ranč Appaloosa Lažínky byl založen v roce 1995. Stejněho roku se majitel Josef Zikmund vydal na cestu do Spojených států amerických, jeho prioritou bylo zakoupení koní plemene Appaloosa, což také učinil. Plemeno těchto koní nebylo v České republice příliš známé, nacházelo se zde pouze pár jedinců, které chovala malá část chovatelů. Jedinou reálnou možností, jak mohl být započat chov tohoto plemene v Čechách, byl dovoz koní. Na konci podzimu v roce 1996 bylo do obce Lažínky importováno deset klisen a tři hřebci. Klimatické podmínky jsou v Česku téměř identické s těmi, které panují v Oregonu, odkud byli koně koupeni od chovatelky. V současnosti je na ranči vybudována stáj pro koně, která oplývá 30 vnitřními boxy. V jarních měsících je uzpůsobena pro porody klisen a dále slouží jako sezónní stáje pro ostatní koně. V současné době se na ranči celkem chová 60 koní, z tohoto počtu jsou zde čtyři

---

⁶² <http://www.me-lazinky.cz/>

⁶³ Rozhovor s paní Věrou Kašíkovou, pořizen dne 21. 3. 2015.

plemenní koně, 30 chovných klisen a zbytek počtu tvoří koně všech věkových kategorií. Ročně se může ranč pochlubit přírůstkem deseti hříbat. V rámci chovu je striktně dodržována pouze čistá linie plemene Appaloosa, nedochází ke křížení s jinými plemeny. Co se týče kvality a počtu koní, je tento ranč jedním z největších a nejlepších svého druhu v celé Evropě. Celoroční pastva koní je zajišťována díky tomu, že je kolem ranče 25 hektarů pastvin, které jsou oplocené. Ranč za celou svoji chovatelskou působnost odchoval přes 100 hříbat, která dále přinášejí radost chovatelům, kteří pocházejí z České republiky, Slovenska, Německa a Rakouska. Samozřejmostí je, že jsou všechny koně registrovány na ApHC USA⁶⁴. Dále jsou koně neustále pod odborným dohledem veterinářů, dochází k jejich pravidelnému očkování a odčervování.⁶⁵

4.3. Proměny místního zastupitelstva

Lažínky společně s Častohosticemi spadaly v 60. letech 20. století pod Místní národní výbor Vesce. Výbor se skládal z pěti členů, kteří byli vybráni z těchto tří obcí. Hlavním představitelem byl tajemník František Zerza, který zastával tuto funkci v rámci pracovního poměru, ostatní členové vykonávali funkci ve svém volném čase, nebyli za ni placeni. Rozhodovali například ve věcech, kdo může dále studovat na střední škole, která byla zaměřena jiným než zemědělským směrem.⁶⁶

Místní národní výbor byl zrušen v 80. letech, všechny tři obce, které v něm působily přešly pod Městský národní výbor Moravské Budějovice. Po Sametové revoluci, roku 1990, byl výbor přejmenován na Městský úřad Moravské Budějovice a konci 20. století na Městský úřad s rozšířenou působností.⁶⁷

V současné době obec Lažínky spadá pod správu Městského úřadu Moravských Budějovic. Místní obyvatelé navrhnou členy do obecní rady, kteří následně zastupují obec při jednání v Moravských Budějovicích. Zastupitelstvo obce se skládá z pěti členů. Členové osadního výboru jsou voleni místními obyvateli jednou za čtyři roky v únoru. Osadní výbor v obci působí od roku 1990. Následně si mezi sebou zvolení zastupitelé volí předsedu, který se účastní jednou za měsíc jednání v Moravských Budějovicích společně s dalšími přidruženými obcemi, kterými jsou Jackov, Vesce a Vranín.

---

⁶⁴ Appaloosa Horse Club, <http://www.appaloosalazinky.cz/o-plemenu/>

⁶⁵ <http://www.appaloosalazinky.cz/>

⁶⁶ Rozhovor s paní Věrou Pléhovou, pořizen dne 6. 4. 2015.

⁶⁷ Tamtéž.

Předseda po jednání svolá ostatní členy osadního výboru a přednese jim, co bylo řečeno na schůzi.⁶⁸

Začátkem roku obec obdrží peníze přidělené městem. Členové zastupitelstva se poradí, do čeho by bylo nejlepší finanční obnos investovat. Následně je místním rozhlasem vyhlášeno, že se bude konat schůze všech občanů obce v kulturním domě, v přesně stanovený čas. Předseda zastupitelstva přednese návrhy, které si osadní výbor předem připravil. Občané mají možnost navrhnout své vlastní nápady, které jsou zařazeny do jednání. Po ukončení schůze jsou v blízké době všechny návrhy předány na Městský úřad v Moravských Budějovicích ke schválení. Následující měsíc jsou na schůzi předloženy návrhy obce a je rozhodováno, co bude schváleno nebo zamítnuto.⁶⁹

4.4. Co bylo v průběhu let vybudováno

V obci byla vybudována částečná kanalizace v 60. letech 20. století. Občané kanalizaci vystavěli svépomocí. Byla vedená okolo hlavní silnice a částí obce. Roku 1965 byl zaveden obecní rozhlas, který byl umístěn v bývalém zemědělském objektu, který sloužil jako knihovna pro místní obyvatele. Po revoluci byl rozhlasový aparát přemístěn do hasičské zbrojnice. Rozhlas po mnoha letech ztratil svoji funkčnost vlivem povětrnostních podmínek. Znovu byl obnoven roku 2003, pořizovací cena byla 65 000 korun.⁷⁰

Telekomunikací byly roku 1995 rozváděny telefonní linky. Větší část obyvatel si nechala telefonní linku zavést do své domácnosti. Do doby než byly linky zavedeny byl v obci pouze jeden telefon v domě rodiny Svobodovi. Dále byl roku 1997 zaveden v obci plyn, který si také nechala většina občanů zavést do svých domovů. Jako poslední byla roku 2004 zavedena do každé domácnosti městská voda. Dříve občané čerpali vodu ze svých vlastních studní.⁷¹

Obcí vedla silnice, která zajišťovala spojení mezi Znojmem a Jihlavou. Komunikace, která byla vedena touto obcí a několika dalšími, přinášela v mnoha ohledech komplikace spojené s dopravou, bezpečností a životním prostředím, které bylo zatěžováno a docházelo k jeho celkovému zhoršování. Díky těmto faktům vznikl projekt na vybudování obchvatu. Přípravy začaly roku 2000, územní rozhodnutí bylo

---

⁶⁸ Rozhovor s paní Věrou Kašíkovou, pořázen dne 21. 3. 2015.

⁶⁹ Tamtéž.

⁷⁰ Rozhovor s paní Věrou Pléhou, pořázen dne 21. 3. 2015.

⁷¹ Tamtéž.

vydáno roku 2003 a stavební povolení bylo vydáno roku 2007. Oficiálně byla stavba zahájena ke dni 14. května 2008.⁷² Byl pořádán den otevřených dveří na nově vybudovaném obchvatu dne 10. října 2010. Po nově vybudované silnici se projížděli lidé na in-line bruslích a cyklisté. Zprovoznění obchvatu pro automobilovou dopravu bylo naplánováno na poledne 27. října 2010. Nový úsek začíná svoji trať za obcí Litohoř a na původní trasu se vrací za Lažinkami. Celková délka obchvatu činí 6,5 kilometrů a šíře vozovky činí 11,5 metrů. Celková částka vybudovaného projektu byla 1,2 miliardy korun.⁷³

V letech 2009 a 2010 byl v obci realizován projekt odbahnění a oprava rybníku, vedla jej třebičská firma s názvem AGSTAV. Projekt byl spolufinancován Evropskou unií - Evropským fondem pro regionální rozvoj a Státním fondem životního prostředí České republiky v rámci Operačního programu Životní prostředí. Proběhla rekonstrukce dvou malých vodních nádrží. V rámci realizace akce byly rekonstruovány průtočné vodní nádrže se zemní hrází, výpustným zařízením a bezpečnostním přelivem. Nad vodní nádrží byla vytvořena vodní tůň. V okolí vodních nádrží byly vysázeny doprovodné dřeviny. Celkové uznatelné náklady na akci činily 5 243 509 korun, z toho byl příspěvek z fondu Evropské unie 4 456 983 korun (85%), příspěvek Státního fondu životního prostředí činil 262 175 korun (5%) a příspěvek města Moravské Budějovice činil 524 351 korun (10%). Řídícím orgánem bylo Ministerstvo životního prostředí.⁷⁴

Obcí vede část cyklostezky, která se nazývá Cyklostezka Jihlava - Třebíč - Raabs. Myšlenka vybudovat tento projekt vznikla v Třebíči, jelikož bylo stále více obyvatel, kteří navštěvovali region. Návštěvníci chtěli své poznávání spojit se zdravým životním stylem, proto vznikl nápad vybudovat cyklostezku. Jednou z podmínek výstavby projektu bylo, aby velká část cyklostezky vedla lesními a polními cestami.⁷⁵ Budování cyklostezky bylo zahájeno roku 2009. Vznikl svazek obcí „Cyklostezka Jihlava - Třebíč - Raabs“, který zažádal o finanční dotaci 76 milionů korun,

---

⁷² <http://www.stavbavysociny.cz/stavba-roku/archiv-souteznic-staveb/stavby/2011/i38-moravske-budejovice-obchvat>

⁷³ http://trebicky.denik.cz/zpravy_region/20101010obchvat.html

⁷⁴ MĚSTSKÝ ÚŘAD. Moravskobudějovicko, Realizace projektu podpořeného z OPŽP úspěšně pokračuje, únor 2010, ročník XXXV., s. 3.

⁷⁵ <http://www.jihlava.cz/cyklostezka-jihlava-trebic-raabs/d-478889>

kteřá mu byla uznána.⁷⁶ Cyklostezka byla slavnostně otevřena 25. dubna 2010, její celková délka činí 130 kilometrů.⁷⁷

V obci bylo zmodernizováno veřejné osvětlení roku 2014. Modernizace byla zahájena v říjnu roku 2013 a byla dokončena v měsíci dubnu. Celkem byla provedena výměna osmi stávajících svítidel. Stávající svítidla byla vyměněna mnohem úspornějším typem LED svítidel. Modernizace byla vyčíslena ve výši 210 380 korun bez DPH. Tyto finanční náklady byly z části financovány z Fondu Vysočiny částkou 105 190 korun.⁷⁸

4.5. Významné a zajímavé události v obci

K obci se vztahují různé povídky a pověsti. Následující povídka se vztahuje zejména k Božím mukám, která jsou v obci zaevidována jako památka, pocházející z druhé poloviny 19. století. Stojí při silnici, která vede do Moravských Budějovic.⁷⁹

Občané Lažínek chodívali od druhé poloviny 19. století na bohoslužbu do kostela v Moravských Budějovicích. Bylo tomu tak i v den, kdy se slavil svátek Božího těla. Bohoslužby se účastnili i čtyři mládenci, kteří pocházeli z obce. V kostele moc času nepobyli, ihned po svatě mši se z kostela vytratil. Na cestě domů se zastavili v hospodě U Koníčka, kde se hostili dlouhou dobu. Když odbila polední dvanáctá hodina, měli vypito nad míru. Vydali se společně na cestu domů z hospody. Jejich chůze byla nejistá, strkali do sebe, začali se hádat, nadávat si až vše skončilo tím, že se začali mezi sebou bít. Jejich chování mělo děsivé následky, jeden z mladíků na jejich potyčku doplatil životem. Na vzpomínku a smutnou památku tohoto neštěstí i na výstrahu ostatním, nechala obec Lažínky na místě, kde k tragédii došlo, postavit kulatý pomník, který vyhotovil mistr zedník Jakub Štěpánek z Moravských Budějovic. Ještě dlouho po této události si lidé z vesnice vyprávěli, že se mládenci, kteří zavinili smrt svého kamaráda na místě scházejí v nočních hodinách. Hádají se mezi sebou, svalují vinu jeden na druhého a po celou dobu je při jejich hádkách šlehá krvavý muž, který má v rukou ohnivou metlu.⁸⁰

⁷⁶ <http://www.izdoprava.cz/2012/01/pokracuje-budovani-cyklostezky-jihlava-trebic-raabs/>

⁷⁷ <http://www.nakole.cz/diskuse/11313-otevreni-cyklostezky-jihlava-trebic-raabs.html>

⁷⁸ MACHÁČEK, Josef. Moravskobudějovicko, Modernizace veřejného osvětlení v Lažínkách, červen 2014, ročník XXXIX., s. 2.

⁷⁹ SMETANA, Vlastimil. Listy Budějovicka, Povídky a pověsti z Moravskobudějovického mikroregionu, červen 2003, s. 5.

⁸⁰ Tamtéž.

Verze v originálním znění této pověsti zní takto: „*Jednou v neděli vodpoledne šli ševci ze Ščitar z jarmarku a stavili se v Blížkovicích v hospodě. Jeden z nich neměl žizeň a tak šel sám napřed. Šel dlóho a když svy kamarády v dálce za sebou hovořit slyšel, schoval se v té tmavé noci za tou budějovickou šibenicí. Když se ševci blížili, započal kamen o kamen křesati, šustěti, kňourati a dupati. Dolekaní ševci se dali na náramný útěk a jeden z nich na tom místě, kde ta kulatá boží muka nyní stojí, padl uchvácený a vypustil ducha. Na jeho památku byl tento pomník postaven. O té události se dále povídalo, že onen švec o půlnoci okolo té muky cupity, cup chodí, rukama lomí a bolestně nařiká, ale už je pozdě.*“⁸¹

V Lažínkách se dne 14. dubna 1905 narodil Rudolf Černý. Rodák z hájenky Ochoz v Lažínkách byl spisovatelem, překladatelem, kritikem, esejistou a středoškolským profesorem.⁸² Jako profesor působil během svého života v mnoha městech. Pracovní uplatnění našel na středoškolských gymnáziích, vyučoval v Českém Těšíně, Kroměříži, Trenčíně, Michalovicích, Košicích, Znojmě a v neposlední řadě v Třebíči. Třebíčské gymnázium byl nucen opustit kvůli událostem, které se staly v únoru 1948. Své názory, které předkládal ostatním lidem, byly v té době nepřipustné. Dále se živil jako profesor, od 1. září 1948 byl zaměstnán na gymnáziu v Moravských Budějovicích. Na gymnázium vyučoval pouhé tři roky, poté byl krajským národním výborem přeložen na pracovní pozici do Domamile, vyučoval zde děti, které chodily do páté až osmé třídy. Věnoval se psaní svých článků a různých úvah, které po sepsání publikoval v revuích. Jeho práce byly zveřejněny v časopisech *Tvar*, *Listy pro umění a kritiku*, *Akord*, *Rozhledy* a mnoha dalších. Články uveřejňoval většinou pod svým pravým jménem, někdy je vydával pod pseudonymem, který si vymyslel. Jeho pseudonym byl Cyril Ochoza. V samostatném vydání vyšlo jeho dílo pod názvem *Nokturno*. V té době bylo jeho literární dílo zakázáno, přesto vyšlo ineditně. K *Nokturnu* byl připojen doslov Mojžíra Trávníčka společně s medailonem Bedřicha Fučíka. Věnoval se také překladatelské činnosti, překládal díla z francouzštiny a němčiny. Mezi jeho překlady patřil Abraham Lincoln od Emila Ludwiga, Občánku, a co teď od Jana Fallady a Velký příběh bible od Stefana Andrese. Rudolf Černý zemřel 11. prosince 1979, ve věku 74 let, v Moravských Budějovicích.⁸³

---

⁸¹ Tamtéž.

⁸² MĚSTSKÝ ÚŘAD. Moravskobudějovicko, Víte, že ..., prosinec 2011, ročník XXXVI., s. 4.

⁸³ NEKUDA, Vladimír. Moravskobudějovicko. Jemnicko, Muzejní a vlastivědná společnost v Brně, 1997, s. 476.

V obci byl dne 29. července 2006 uspořádán sraz rodáků z Lažinek. Před tím, než byla tato akce uskutečněna, byl vytvořen pořadatelský výbor, který se skládal z významných rodáků obce, který podal návrh na pořádání srazu. Sraz byl uspořádán společně za pomoci osadního výboru obce. K příležitosti této slavné události bylo připraveno občerstvení a byla zajištěna živá hudba. Vše probíhalo tak, jak si pořadatelský a osadní výbor naplánoval. Účast rodáku byla vysoká, všichni se sešli v dobré náladě. Tato akce byla prvním setkáním rodáků této obce, všichni ji přivítali s nadšením. Přišli se podívat i obyvatelé obce, kteří nebyli jejími rodáky. V rámci programu byla uspořádána menší exkurze do historie obce, která byla spojena s prohlídkou obce. Do dalšího setkání přislíbil pořadatelský i osadní výbor vydání publikace, která by občany informovala o historii a současnosti obce Lažinky.⁸⁴

Dne 29. září 2013 pořádal ranč Appaloosa akci s názvem Ride Appaloosa v Lažínkách u Moravských Budějovic. Jednalo se o akci, která byla uspořádána pro širokou veřejnost, jejímž cílem bylo rozloučit se s letní sezónou ranče. Účastníky bylo velké kvantum majitelů různých značek motocyklů a zároveň milovníků koní, pro které akce začínala v jedenáct hodin dopoledne. Všechny návštěvníky přivítal svým proslovem a pozdravem vážený host majitele ranče pan Karel Schwarzenberg. Bylo zajištěno bohaté občerstvení, zábavný program a živá hudba v podání frontmana skupiny Kristowy Léta Dana Krhula. Pro děti byla v rámci programu připravena lezecká stěna a skákací hrad, dále se mohly účastnit projížďky na koních s dospělými účastníky. Celá akce byla ukončena ve večerních hodinách, kdy byla uskutečněna ukázka dřevosochání motorovou pilou, kterou předvedl pan Martin Lichevník.⁸⁵

4.6. Tradice v obci

Obec pořádá sedm neděl před Velikonocemi masopustní veselici. Vesnicí prochází masky společně s muzikanty. Obcházejí stavení, kde je jim vždy nabídnuto pohoštění, které tvoří koblihy, křehutiny a alkohol.⁸⁶

Po veselici začíná půst, který trvá 42 dní, začíná popeleční středou a končí v neděli před Velikonocemi. Lidé, kteří dodržují tuto tradici po celou dobu půstu nejí masné výrobky. Dříve lidé nekonzumovali ani mléko, vajíčka, máslo a sádlo.⁸⁷

---

⁸⁴ MĚSTSKÝ ÚŘAD. Listy Budějovicka, Sraz rodáků v Lažínkách, září 2006, s. 2.

⁸⁵ <http://www.appaloosalazinky.cz/aktuality/>

⁸⁶ Rozhovor s paní Věrou Pléhou, pořázen dne 21. 3. 2015.

⁸⁷ Tamtéž.

V obci jsou dodržovány velikonoční zvyky. Chlapci ve věku od tří do patnácti let se ve čtvrtek ve dvanáct hodin před velikonočním ponděním schází u místního kříže na návsi. Kleknou si do polokruhu a pomodlí se, po modlitbě třikrát obejdou kříž a prochází obcí s hrkačkami a trakači. Tuto tradici opakují ve stejný den v šest hodin večer. Následujícího dne se na stejném místě sejdou již v šest hodin ráno, dále ve dvanáct hodin v poledne a naposledy opět v šest hodin večer. Poslední den, kterým je sobota, začínají opět v šest hodin ráno, v poledne procházejí obcí a zastavují se u každého stavení, kde odříkají velikonoční koledy, za které dostávají odměny v podobě vajec, sladkostí a peněz. Na velikonoční pondělí chodí na pomlázku za místními děvčaty.⁸⁸

Další tradicí v obci je májové modlení, místní obyvatelé se scházejí před křížem, kde se hodinu modlí. Modlí se každý den v květnu v podvečerních hodinách. Na poslední modlitbu je přizván kněz z Moravských Budějovic a zakončí májové modlení.⁸⁹

Poslední tradicí, která je v obci dodržována, je císařské posvícení. Posvícení vychází na neděli po 15. říjnu, kdy má svátek Tereza. Den před tím, je pořádána taneční zábava. V neděli k místním obyvatelům přijíždí jejich rodinní příslušníci, kteří se účastní posvícení a jsou hoštěni. Místní občané připravují pohoštění jehož základem jsou vepřové řízky s bramborovým salátem, chlebičky a cukroví. V odpoledních hodinách procházejí muzikanti vesnicí, zastavují se u každého domu, kde hrají známe písničky na přání. Muzikantům je vždy nabídnut přípitek a malé pohoštění. Císařské posvícení oficiálně končí po odehrání písničky u posledního stavení v obci.⁹⁰

4.7. Dostupnost dopravy

Od poválečného období do roku 1950 se lidé do okolních vesnic a měst dopravovali koňskými povozy nebo chodili pěšky. Od roku 1951 začala jezdit autobusová doprava. První autobus jezdil ve čtvrt na šest ráno, lidé se jím dopravovali do zaměstnání. O půl osmé ráno se školáci dopravovali do školy v Moravských Budějovicích. Nazpátek z práce i ze školy se všichni dostali až ve tři hodiny odpoledne, jiný autobus již ten den nejezdil. Od začátku 70. let byla autobusová doprava rozšířena. Směrem na Moravské Budějovice jezdily autobusy v tyto časy: v půl jedenácté, v půl

---

⁸⁸ Tamtéž.

⁸⁹ Tamtéž.

⁹⁰ Rozhovor s paní Věrou Kašíkovou, pořizen dne 21. 3. 2015.

druhé a v půl šesté. Zpět do vesnice se vracel autobus v šest hodin navečer a noční jezdil o půl jedenácté. V 80. letech bylo dopravní spojení rozšířeno i směrem z Moravských Budějovic přes Lažínky do Znojma, které funguje dodnes. Spojení Znojmo - Moravské Budějovice jezdí v tuto dobu: 9.45, 11.30, 14.10, 18.00, 18.45 a 23.45. Spojení Moravské Budějovice - Znojmo jezdí v tyto časy: 6.30, 10.00, 12.45, 14.00, 16.00, 17.00, 17.35 a 19.50.⁹¹

4.8. Pionýrská organizace

Všechny děti z obce navštěvovaly školu v Moravských Budějovicích, protože v jejich místě bydliště žádná vystavěna nebyla. V rámci povinné školní docházky navštěvovaly hromadně pionýrskou organizaci, která se rozvíjela od 60. let.⁹² Děti byly rozděleny do dvou skupin. První skupina Jiskry se skládala ze žáků, kteří chodili do první a druhé třídy. Náplní jejich práce bylo naučit se dobrému chování, mluvit pravdu, být zvědavý, pomáhat rodičům, zpívat, hrát si a následně se stát dobrým pionýrem.⁹³ Druhou skupinu tvořili Pionýři od třetího do osmého stupně základní školy, ve třetím ročníku se učili bystrosti, ve čtvrtém vytrvalosti a v pátém samostatnosti. Splněním každé části pionýr prokázal svoji připravenost, znalosti a dovednosti, tvořivost i svou tělesnou a brannou zdatnost. Následně od svého oddílového vedoucího obdržel kovový odznak.⁹⁴ Starší ročníky se učily poznávat rostliny, houby, jak se zachovat, když se někdo zraní, požární ochranu a pravidla silničního provozu.⁹⁵

Pionýrská organizace působila v obci Lažínky od roku 1985, vedoucími byly Věra Pléhová mladší a Miroslava Havelková. Za pomoci dětí v obci pořádaly vánoční besídky, karnevaly, úklidové akce a jezdily na výlety po okolí. Vedoucí měly od roku 1988 do 1989 na starost oddíl, který se jmenoval Šmoulové. Náplní jejich celoroční práce bylo seznámit jiskru s činností v jiskrách, hry venku a v místnosti, příprava na slib jisker, složení slibu jisker, plnění plamenů jiskry, kreslení výkresů k různým výročím, vyrábění dárků k Vánocům, ke dni matek a Velikonocům, dětský den, dětský karneval,

---

⁹¹ Rozhovor s paní Věrou Pléhovou, pořizen dne 6. 4. 2015

⁹² Tamtéž.

⁹³ ČERNÝ, Jiří. Zápisník jisker, s. 2 - 6.

⁹⁴ JÍLEK, Sláva. Zápisník plamenů, s. 2.

⁹⁵ JÍLEK, Sláva. Zápisník cest, s. 21.

sběr druhotných surovin, sběr léčivých bylin, vyhodnocení jiskry a předání odznaků a výlet na pionýrskou základnu Kdousov.⁹⁶

---

⁹⁶ PLÉHOVÁ ml., Věra. Kronika jisker a pionýrů, Lažínky 1985, s. 4.

5. Sbor dobrovolných hasičů Lažínky

5.1. Vznik hasičského sboru

V obci Lažínky slavil oheň triumf nad několika staveními místních obyvatel. Nejčastější vinou, díky které požáry vznikaly, byla nedbalost a nedodržování opatrnosti samotných občanů. Požáry vznikaly z velké části díky tomu, z jakého materiálu si lidé stavěli své obytné stavby. Materiálem pro stavbu jim sloužily krytiny, které byly ze dřeva a komíny stavěné z hořlavých materiálů, například ze zaplétaného proutí, které bylo zamazáno hlínou. Nebezpečí vzplanutí hrozilo také proto, že lidé topili v kamnech, pecích, na otevřených ohništích, svítili loučemi a petrolejkami. Z tohoto závažného důvodu byly zakládány požární hlídky a později hasičské sbory, které střežily bezpečí místního obyvatelstva.⁹⁷

Obecní kronika, psaná Antonínem Kacálkem, informuje o požárech, které v obci propukly. Roku 1860 hořel dům s číslem popisným 2, kde bydlela rodina Zerzova, shořelo celé stavení. O dvacet let později roku 1880 byl uhašen požár domu, kde přebývala rodina Lustigova. Roku 1899 vyhořelo stavení rodiny Plačkovy, stavení bylo znovu postaveno. Roku 1925 lehlo popelem stavení číslo 12. V téže roce hořelo dne 2. ledna u rodiny Kavanovy. Oheň vzplál na půdě od jiskry, která vylétla z komína. Jiskra spadla do sena a oheň se začal šířit. Byla ohrožena i domácí zvířata. K požáru byla přivolána jednotka hasičů z Lažinek i blízkých Moravských Budějovic. Hasičům z Moravských Budějovic se přerazila čerpací páka k hasičské mašině. Jelikož nemohli čerpat vodu, pracovala pouze jednotka lažinská. Díky časnému zákroku byl oheň brzy zdolán bez toho, aby se rozšířil na blízká obydlí. Zásoby, které byly na půdě uskladněny, jako seno, sláma, obilí, byly zničeny plameny.⁹⁸

První světová válka měla neblahý vliv na požárnickou organizaci. Do armády bylo povoláno 68 mužů z obce, z toho značná část hasičského sboru. Celkem se z války nevrátilo devět mužů: Tomáš Blahoudek, František Vala, Hynek Stejskal, Karel Jánský, Josef Říha, Matěj Junek, Václav Kratochvíl, Jakub Lang a Jan Říha. Druhá světová válka také přinesla oběti hasičského sboru. Z obce bylo uvězněno 39 občanů, z celkového počtu 214 obyvatel, mezi nimi šest hasičů. K občanům, kteří se již nevrátili nazpět do obce a zemřeli v žaláři, patřil Václav Šula, který byl v koncentračním táboře

⁹⁷ BERÁNEK, J., J. KREJČÍ ml. a J. TRŽIL.. Pamětník hasičské župy Moravských Budějovic, Moravské Budějovice 2013, s. 14.

⁹⁸ KACÁLEK, Antonín. Kronika obce Lažínky. s. 36.

umučen. Jan Janíček a Josef Kabelka se vrátili s podlomeným zdravím a v roce 1946 zemřeli. Obě válečná období neblaze poznamenala činnost hasičské organizace, kdy sbor přišel o několik svých členů, ale i přes to se konala cvičení, školení, požární kontroly a případné hašení požárů.⁹⁹

Další požár v obci byl zapříčiněn bleskem roku 1932 při velké bouři. Obytné stavení a chlévy byly před požárem uchráněny, avšak vyhořela stodola, která patřila hostinskému Vyhnálkovi. Za druhé světové války se stala obětí leteckého náletu, při pronásledování nacistických armád, stodola Valova s číslem popisným 16. Dne 28. května 1942 se účastnil lažínský hasičský sbor uhašení ohně v obci Zvěrkovice. Roku 1945 při ruském náletu vyhořela stodola čísla domu 16, která patřila rodině Vaků. Dne 28. března 1949 se sbor hasičů účastnil požáru ve Zvěrkovicích, kde na bývalém panském dvoře shořela celá střecha. Dne 2. dubna 1949 byly hasiči přizváni na pomoc při hašení požáru v obci Vesce, kde shořela došková stodola pana Antonína Jenerála.¹⁰⁰

V listopadu roku 1897 byla podána žádost prostřednictvím obecní rady, aby byl v místě obce Lažínky založen hasičský sbor. Obecní úřad schválil ke dni 26. února 1898 první sepsané stanovy dobrovolného hasičského sboru v Lažínkách.¹⁰¹ Ke dni 17. května 1898, jak praví kronika Lažínek, se sešli sousedé z Lažínek a z Vesce. Výsledkem jejich jednání bylo rozhodnutí, že si sami založí svůj hasičský sbor. Podnět k tomuto činu dal Jan Nejedlík, který se za tuto zásluhu stal čestným členem. Zásluhy za působení ve sboru také získali Jan Plaček, Jiří Vyhnálek, Karel Urbánek, Jiří Stejskal a František Makovička.¹⁰²

Ke dni 29. června 1898 byla svolána a zahájena ustavující schůze. Ke stávajícím členům založeného sboru se přidali další občané. První sbor dobrovolných hasičů po schůzi čítal 21 členů. Díky pomoci místního zastupitelstva byla družstvu pořízena čtyřkolová ruční stříkačka a jako další bylo vystavěno hasičské skladiště (hasičská kolna).¹⁰³

Za prospěšnou práci, které hasičské družstvo od svého vzniku vykonávalo, mu byla předána roku 1948 motorová hasičská stříkačka. Radost požárníků v Lažínkách

---

⁹⁹ Tamtéž s. 38.

¹⁰⁰ Tamtéž s. 39.

¹⁰¹ Za obecní radu stanovy podepsali: Jiří Stejskal, Jan Nejedlík, František Fouma, Matěj Štáva. Za hasiče stanovy podepsali: Jan Nejedlík, Jan Kavan, Matěj Štáva a Jiří Vyhnálek., KACÁLEK, Antonín. Kronika obce Lažínky. s. 39.

¹⁰² KACÁLEK, Antonín. Kronika obce Lažínky, s. 39-40.

¹⁰³ BERÁNEK, J., J. KREJČÍ ml. a J. TRŽIL. Pamětník hasičské župy Moravských Budějovic, Moravské Budějovice 2013, s. 15.

byla tehdy veliká.¹⁰⁴ Aktivita hasičů a ostatních občanů byla korunována otevřením nové hasičské zbrojnice ke dni 15. dubna 1977, v níž mají mimo velké garáže i pěknou zasedací místnost, kde se schází na schůzích a různých školeních.¹⁰⁵

V 90. letech 20. století byla zakoupena přenosná motorová stříkačka. Roku 1995 začala výstavba sportovního areálu, který dnes slouží jako cvičiště pro hasiče, ale i jako plocha pro jiné sportovní vyžití. Pořádají se zde fotbalové zápasy a hasičské soutěže. Dnešní činnost hasičského spolku spočívá v pořádání kulturních a společenských akcí konaných v obci. Za zmínku stojí i pomoc hasičů při zvelebování obce. V současné době je sbor dobrovolných hasičů v Lažínkách jedinou organizací, která v obci působí aktivně. Hasiči pořádají různé akce pro děti a občany Lažínek.¹⁰⁶

5.2. Současné hasičské družstvo mužů, žen a mladých hasičů

5.2.1. Hasičské družstvo mužů

Roku 1987 se na konci měsíce listopadu konala valná hromada, které se účastnili všichni obyvatelé obce Lažínky. Na schůzi byl přednesen referát, který pojednával o celkovém stavu obce a dále o tom, co bylo v obci za poslední rok vybudováno. Řeč byla zavedena i směrem ke kulturním aktivitám a sportovnímu vyžití v obci. Jelikož byla v letech 1976 a 1977 vybudována nová hasičská zbrojnice, rozhodli se místní obyvatelé pro její aktivní využívání. Poslední hasičský sbor v obci působil ještě před tím, než byla výstavba požární zbrojnice zahájena. Muži, kteří byli v té době aktivními členy hasičského sboru, dosáhli postupem času pokročilého věku a nemohli se hasičskému sportu nadále aktivně věnovat. Zůstali pouze čestnými členy sboru dobrovolných hasičů Lažínky.¹⁰⁷

Místní muži, se po konání valné hromady usnesli, že založí nový hasičský sbor, který by v obci nadále působil. Bylo nezbytné, aby se konala další valná hromada, na které by byly předneseny návrhy, které by upřesnily vznik a působení hasičského družstva mužů. Mluvčím byl Josef Janák, který přednesl referát, ve kterém zmínil, ze kterých členů bude družstvo mužů založeno. Dále zdůraznil, že se sbor bude aktivně účastnit akcí, které budou obcí pořádány. Přislíbil pomoc na obecních brigádách, které každoročně probíhaly v obci Lažínky i v obcích, které s obcí sousedí. Myšlenka mužů byla taková, že když budou pomáhat ostatním

¹⁰⁴ KACÁLEK, Antonín. Kronika obce Lažínky, s. 44.

¹⁰⁵ TRNKA, Jiří. Kronika sboru dobrovolných hasičů Lažínky, s. 6.

¹⁰⁶ TRNKA, Jiří. Kronika sboru dobrovolných hasičů Lažínky, s. 8.

¹⁰⁷ KOLEKTIV AUTORŮ. Kronika hasičského sboru mužů a žen Lažínky, s. 1.

obcím, ve kterých také působí hasičské sbory, bude jim pomoc oplacena při práci, která bude pro obec potřebná. Usnesení valné hromady bylo jednoznačné, nikdo nebyl proti návrhu založení hasičského družstva mužů, a proto muži začali budovat nové družstvo již roku 1988.¹⁰⁸

Během několika dalších let muži pilně trénovali a rozšiřovali své družstvo o další aktivní členy. Postupem času a také díky poctivému a tvrdému tréninku začali vyhrávat na soutěžích, které se konaly v okolních obcích. Za neúspěšnější roky jejich soutěžení v hasičském sportu považovali rok 2005 a 2007. V těchto letech obdrželi nejvíce pohárů, které na soutěžích vybojovali. Za největší úspěch považovali umístění na třetí příčce pohárového ohodnocení, kterou vybojovali v okresním kole, které se konalo v obci Petrovice u Třebíče roku 2005. V současné době soutěží v kategorii, která se nazývá muži nad 35 let a soutěžení v mladší kategorii přenechali svým nástupcům.¹⁰⁹

5.2.2. Hasičské družstvo žen

Družstvo žen bylo založeno v roce 2003 k příležitosti 105. výročí založení sboru dobrovolných hasičů Lažínky. V obci proběhly velké oslavy k příležitosti založení sboru. Byla uspořádána výstava, která se konala v hasičské zbrojnici. Vystaveny byly návštěvníkům i místním občanům dosavadní úspěchy hasičského sboru mužů, který působil v minulosti, i sboru, který působí v současnosti. K nahlédnutí byly připraveny kroniky, do kterých byly zapisovány dosavadní úspěchy, diplomy a pohárová ocenění družstva. Pro všechny občany byla uspořádána kulturní akce, k poslechu byla v odpoledních hodinách připravena živá hudba. V průběhu dne, kdy oslavy založení sboru probíhaly, muži navrhli ženám, aby také založily své družstvo. Ženy dospěly k závěru, že jde o dobrý nápad a myšlenku. Oznámily všem účastníkům akce, že se po uvážení rozhodly založit hasičské družstvo žen.¹¹⁰

V roce 2005 se ženy zúčastnily okrskové soutěže ve městě Moravské Budějovice, kde se umístily na prvním místě a postoupily do oblastního kola soutěže. V této soutěži ženy opět uspěly, a proto postoupily do okresního kola, které se konalo v obci Petrovice. K překvapení všech se umístily na třetím místě.¹¹¹

---

¹⁰⁸ Tamtéž s. 1-2.

¹⁰⁹ Tamtéž s. 6.

¹¹⁰ Tamtéž s. 9.

¹¹¹ Tamtéž s. 11.

Jedním z nejúspěšnějších roků byl pro družstvo žen rok 2007. V tomto roce celkově vybojovaly čtyři první místa na soutěži, čtyřikrát se umístily na stříbrné pozici a na konci sezóny se umístily na krásném třetím místě v obci Blížkovice.¹¹²

5.2.3. Hasičské družstvo mladých hasičů

Myšlenka na založení hasičského sboru mladých hasičů se zrodila při příležitosti konání valné hromady, která se v obci koná každý rok po ukončení hasičské sezóny. Valná hromada byla naplánována na 14. listopad 2008. Jako každoročně bylo projednáváno, jaké plány se v obci za uplynulý rok 2008 podařilo uskutečnit a jaké nikoli. Na konání schůze byly prostřednictvím místní starostky, kterou byla Jiřina Veselá, přizvány i místní děti, z důvodu, že po celý rok pomáhaly lažínským hasičům při organizování akcí, které se konaly v místě jejich bydliště. Jejich pomoc spočívala ve výkonu brigády, při které bylo hlavní náplní práce sbírání kamene na poli. Tímto pomohly zemědělskému družstvu, aby při kosení obilí nedocházelo k poškozování drahé techniky.¹¹³

Velký zájem dětí o hasičskou činnost okouznil pana Josefa Beránka, bývalého člena sboru dobrovolných hasičů Lažínky a okrsku číslo 24, který dal první podnět k tomu, aby byl založen sbor mladých hasičů. Děti tuto zprávu přijaly s nadšením. Rozhodnutí založit sbor mladých hasičů pro ně byl důležitý moment. Těšily se, že budou moci soutěžit, jako jejich přátelé z okolních vesnic a dále udržovat místní hasičskou tradici. Téměř v každé rodině, která v obci bydlí, nalezneme alespoň jednoho dobrovolného hasiče, často dokonce celé rodiny.¹¹⁴

Nadšené děti ihned začaly sestavovat družstvo. Než skončila valná hromada, bylo zřejmé, že se v obci Lažínky zrodí sbor mladých dobrovolných hasičů, jejichž vedoucími se stali Libor Vozdecký a Lucie Nachtněblová. Zakládajícími členy byli Antonín Doležal, Radek Jenerál, Andrea Jenerálová, Kateřina Jenerálová, Martina Junková, Jolana Křikavová, Kamila Křikavová, Dominik Nachtněbl, Patrik Sobotka a Kateřina Svobodová. Maskotem dětí se stal drak přezdívaný Soptík, byl používán jako dekorace pozvánek na hasičské soutěže. K mladým hasičům se postupem času přidaly další děti, kterými byly Dominika Bočková, Jan Pelikán, Zuzana Růžičková,

---

¹¹² Tamtéž s. 12.

¹¹³ SVOBODOVÁ, Kateřina a Jiřina VESELÁ. Kronika hasičského sboru mladých hasičů Lažínky, Lažínky 2008, s. 1.

¹¹⁴ Tamtéž s. 1-2.

Jaroslav Zelenka a Vendula Zelenková. V konečné fázi vytvořily dvě hasičská družstva pro požární útok „A“ a „B“.¹¹⁵

Mladí hasiči se dva roky po sobě účastnili hry, která se nazývá Plamen. Posláním této hry je v dětech rozvíjet jejich všestranné znalosti, vědomosti a dovednosti. Účastníci soutěže získávají návyky z jednotlivých oblastí činností, při kterých je přihlíženo ke specifické oblasti požární ochrany. Za svůj cíl si tato soutěž vytyčila podpořit pomocí soutěžní formy mimoškolní činnost dětí a jejich zájem o požární ochranu.¹¹⁶

Hry Plamen se zúčastňuje vždy devítičlenný nebo desítičlenný kolektiv mladých hasičů. Nejsou rozlišováni do týmů podle pohlaví. Soutěže se mohou účastnit děti do věku 15 let. Účastníci jsou rozděleni do dvou kategorií. Mladší se skládá z dětí věkové hranice do 11 let. Starší se skládá z dětí jejichž věková hranice je od 11 let do 15 let. Ke dni 1. října 2004 při zahájení daného ročníku hry Plamen nesmí soutěžící za mladší kategorii dovést věku 11 let a soutěžící za starší kategorii nesmí dovést věku 15 let. Hra Plamen začíná dne 1. září a končí dne 31. srpna následujícího roku. Družstva soutěžících jsou hodnocena podle dosažených výsledků v těchto disciplínách: požární útok, štafeta 4 x 60 metrů s překážkami, požární útok s překážkami CTIF¹¹⁷, štafeta CTIF a štafeta požárních dvojic.¹¹⁸

V roce 2009 a 2010 se mladí hasiči v celkovém hodnocení hry Plamen umístili na 12. místě a v roce 2010 a 2011 vybojovali 6. místo. Kromě hry Plamen se mladí hasiči účastnili okresní ligy mladých hasičů, kde se v roce 2009 a 2010 družstvo „A“ umístilo na 14. místě a družstvo „B“ na 18. místě.¹¹⁹

V roce 2009 se družstvo mladých hasičů zúčastnilo několika brigád, soutěží a kulturních akcí, které probíhaly v obci i mimo ni. Dne 7. února pomáhaly při úklidu kulturního domu pana Šimáčka, ve kterém se týž den konal hasičský ples. Dne 10. března firma Zeos Vesce oslovila s prosbou mladé požárníky. Hasiči se zúčastnili sběru kamene na družstevním poli, na němž byla pěstována vojtěška, aby nebyly zničeny drahé stroje, které by mohly být při opětovných nárazech na větší kameny poničeny.

---

¹¹⁵ Tamtéž s. 2.

¹¹⁶ SDRUŽENÍ HASIČŮ ČECH, MORAVY A SLEZSKA. Směrnice hry Plamen, Praha 2004, s. 5.

¹¹⁷ CTIF = Comité Technique International de Prévention et D'extinction du Feu, v překladu - Mezinárodní technický výbor pro prevenci a hašení požárů, <http://www.sdh-dobrovoda.cz/clanky/ctif/>

¹¹⁸ Tamtéž s. 5-7.

¹¹⁹ SVOBODOVÁ, Kateřina a Jiřina VESELÁ. Kronika hasičského sboru mladých hasičů Lažínky, Lažínky 2008, s. 2.

Dne 2. května starostka obce Jiřina Veselá požádala o pomoc při úklidu hasičské zbrojnice. Chlapci pomáhali s úklidem garáže a děvčata se věnovala přípravě výstavy z fotek a starých listin. Společnými silami umyli a vyleštili hasičské auto. Dne 8. května se v ranních hodinách sešli před hasičskou zbrojnicí všichni členové družstva mladých hasičů. Vydali se do města Moravské Budějovice podívat se, jak probíhá hasičská soutěž. Neplánovaně se hasičského útoku rovněž zúčastnili. Celé vybavení jim zapůjčil sbor z obce Častohostice. Na své první soutěži se umístili na 17. místě. Dne 30. května se mladí požárníci zúčastnili soutěže o pohár starostky obce Častohostice, útok se jim vydařil a odvezli si diplom za 9. místo v soutěži. Začátkem letních prázdnin začali pilně trénovat na domácí hasičskou soutěž, která se nazývá lažínský „Srandamač.“ Při tréninku jim byli nápomocni další členové sboru, kterými byli Josef Janák a Jiřina Veselá. Dne 5. září se konala již zmiňovaná soutěž, jako překvapení obdrželi mladí hasiči při nástupu družstev nové dresy. Obě družstva mladých hasičů požární útok zdárně dokončila. Dne 27. září se družstva vydala na poslední soutěž v roce 2009. Zúčastnili se okresní ligy pro mládež v obci Rudíkov. Umístilo se pouze družstvo „A“, které vybojovalo 19. místo, družstvo „B“ útok nedokončilo.¹²⁰

Posledním soutěžním obdobím byl pro družstva mladých hasičů rok 2011. Dne 7. května absolvovali soutěž v Kojatíně, kde soutěžilo pouze jedno družstvo a umístilo se na 5. místě. Dne 14. května byla v obci Lažínky pořádána hasičská soutěž o pohár obce Lažínky. Soutěž byla zařazena do kategorie okresní ligy mladých hasičů. Soutěže se v celkovém počtu zúčastnilo 28 družstev, z tohoto počtu byla dvě družstva domácích. V soutěži se jim nedařilo, skončili na posledních místech.¹²¹

V roce 2012 družstva mladých hasičů definitivně svoji hasičskou činnost ukončila. Důvodem bylo dosažení věkové hranice 15 let většiny členů obou družstev. Tito členové nadále působí v hasičském sboru, soutěží v kategorii dospělých družstev.¹²²

5.3. Požární útok

Materiální zabezpečení

Materiální zabezpečení se skládá ze základny, kterou představuje plošina o rozměrech 2 x 2 metry, je vyvýšena nad terén o deset centimetrů. Každé družstvo

---

¹²⁰ Tamtéž s. 3-7.

¹²¹ Tamtéž s. 15-16.

¹²² Tamtéž s. 17.

může při požárním útoku¹²³ použít svoji vlastní podložku pod přívodní vedení. Dvě savice slouží k vytvoření přívodního vedení z otevřeného vodního zdroje ke stroji. Délka je společná pro muže i pro ženy, činí dva metry, pro děti je vyráběna o rozměrech 1,6 metru. Sací koš zamezuje vstupu hrubých nečistot do čerpadla. Je opatřen sítím a zpětným ventilem, který zamezuje úniku vody ze sacího vedení. Tlakové požární hadice umožňují dopravu vody od čerpadla nebo hydrantu k požáru. Používají se hadice typu B - 75, C - 52. Muži provádí útok se třemi hadicemi typu B - 75 o délce 20 metrů, ženy pouze se dvěma hadicemi. Děti soutěží se stejným typem hadic o délce deset metrů. Rozdělovač se používá k rozdělení vody z dopravního vedení na útočné proudy. Má vtokové hrdlo, na které se napojuje hadice typu B - 75 a tři výtoková hrdla, na která se napojují dvě hadice typu C - 52 a jedna hadice typu B - 75, opatřená ventily. Dvě proudnice, které slouží k dosažení nejvyššího dostřiku uceleného proudu vody pod tlakem v hadici k požářišti. Mají koncovku typu hadice C - 52. Přenosná motorová stříkačka sloužící k dopravě vody od základny k terčům. Nádrž na vodu, která je určena k nabírání vody, svým obsahem musí pojmout nejméně 1 000 litrů vody. Dva terče, které soutěžící sestřelí, pak se zastaví časomíra, která zobrazí konečný čas provedeného útoku.¹²⁴

Popis základny a rozmístění náradí

Na základu je postavena motorová stříkačka, která nesmí přesahovat obrysy základny, poté se na základnu naskládá náradí, dle uvážení každého družstva, protože jde, o co nejrychlejší spojení hadic a jejich rozvinutí a následně pak sražení terčů. Mezi ozuby spojek hadic všech typů se musí vejít přeložený papír velikosti A4. Veškeré náradí, které je na základně rozmístěno, se může dotýkat, opírat nebo položit na motorovou stříkačku. Pokud je na stoji položena savice, nesmí přesahovat obrysy základny. Příprava trvá pět minut, pokyn dává rozhodčí disciplíny. Členové soutěžního družstva si musí vše připravit svépomocí, pomoci může pouze vedoucí družstva. Po uplynutí časového limitu musí družstvo opustit okolí základny a přesunout se na startovní čáru, která je ve vzdálenosti deset metrů od středu základny. Na levé straně směrem od ní se nachází nádrž s vodou, která je od plošiny umístěna

---

¹²³ Požární útok je základní disciplínou požárního sportu, účastní se ho sedm členů soutěžního týmu. Soutěže probíhají jednokolově nebo dvoukolově, rozhodnutí záleží na pořadateli akce. Do hodnocení je počítán lepší čas z obou provedených pokusů., SDRUŽENÍ HASIČŮ ČECH, MORAVY A SLEZSKA. Směrnice hry Plamen, Praha 2004, s. 26.

¹²⁴ SDRUŽENÍ HASIČŮ ČECH, MORAVY A SLEZSKA. Směrnice hry Plamen, Praha 2004, s. 26.

ve vzdálenosti 2,5 metrů. Nádrž je doplňována vodou po celou dobu požárního útoku a před začátkem dalšího musí být po okraj naplněná vodou. Ve vzdálenosti 35 metrů od základny je vyznačena hranice, kterou nesmí soutěžící v průběhu útoku přešlápnout, jinak by byl celý tým diskvalifikován. Pět metrů od této hranice jsou umístěny terče, které jsou mechanické nebo elektronické, soutěžící je musí sestřelit proudem vody.¹²⁵

Provedení útoku

Strojník nastartuje před zahájením útoku motorovou stříkačku, poté jdou všichni soutěžící na startovní čáru, která je 10 m od základny. Na signál startéra vyběhají soutěžící družstvo k základně, kde každý plní svůj úkol. Disciplína je ukončena sražením obou terčů. Aby byl pokus platný, musí být koš našroubován i po vyjmutí z vody, savice musí být sešroubovány a proudaři musí mít sraženy oba terče.¹²⁶

Hodnocení požárního útoku

Pokus soutěžního družstva je brán za neplatný, pokud je splněna některá z následujících podmínek požárního sportu:

a) na savici nebyl před ponořením do vodní nádrže našroubován koš, případně z ní spadl po skončení útoku při vyjmutí z vodního zdroje, dále také pokud nejsou sešroubovány savice k sobě po provedení útoku

b) pokud nestříká útočný proud na svůj terč, ale snaží se sestřelit terč druhého soutěžícího, aby byl útok rychleji ukončen

c) družstvo je diskvalifikováno, když mu při plnění disciplíny pomáhá osoba, která není soutěžícím jejich týmu

d) čerpadlo musí být zavodněno do jedné minuty od doby, kdy rozhodčí dal povel pro provedení útoku, pokud nejsou terče sestřeleny do dvou minut

e) soutěžící nesmí překročit nebo se dotknout vyznačené hranice odkud je prováděno sestřelování terčů

f) družstvo nesmí ve svůj prospěch použít saponát nebo jiný prostředek, který by mohl pěnit a tím zajistit rychlejší provedení požárního útoku a následného sestřelení terčů, došlo by k jejich rychlejší signalizaci

---

¹²⁵ Tamtéž s. 27 - 28.

¹²⁶ Tamtéž s. 29.

g) soutěžící členové týmu musí požární útok dokončit ve výstroji, se kterou byla soutěž zahájena, pokud soutěžícímu upadne například přilba, musí si ji ihned nasadit, až poté může dále v útoku pokračovat

h) musí být použit všechen materiál, který je vypsán v popisu základny a rozmístěném nářadí¹²⁷

5.4. Kulturní akce pořádané hasičským sborem

5.4.1. Lažínský „Srandamač“

Lažínský Srandamač je soutěž, která se v obci pořádá každoročně v měsíci září. Sbor dobrovolných hasičů Lažínky vybere týmy, které na soutěž pozve, jiné se akce účastnit nemohou. Pozvaným družstvům jsou nejpozději měsíc předem zasílány pozvánky z důvodu, aby sbor předem věděl, kolik bude zapotřebí vytisknout diplomů, kolik týmů má očekávat, aby zajistil dostatečné podmínky pro průběh akce. Začátek soutěže je v odpoledních hodinách. Týmy se postupně začínají sjíždět půl hodiny před zahájením akce. Trenér musí své družstvo zaregistrovat u starostky hasičů a uhradit startovné, které činí 200 korun. Po registraci, v jednu hodinu odpolední, provede hasičský velitel nastoupení družstev, ujasní pravidla soutěže, která musí být dodržována, jak z disciplinárních, tak z bezpečnostních důvodů. Po vyřčení všech pravidel a pokynů jsou vyzváni zástupci družstev, aby přistoupili k vylosování pořadí týmů, ve kterých bude požární útok proveden. První požární útok probíhá dle pravidel požárního sportu. Závodníci si na základně připraví své hasičské nářadí, rozhodčí zkontroluje rozestavění základny a zevnějšek závodníků. Družstvo se přemístí na startovní čáru a čeká na povel startujícího, který útok odstartuje pokyny: „Připravit, ke startu, pozor, teď.“ Vystřelí z pistole, na terčích se spustí časomíra a závodníci se, co nejrychleji snaží provést požární útok, který končí sestřelením obou terčů. Útok je splněn za podmínky rozsvícení červených světel, které se nachází na terčích. Čas je zapsán do tabulky a porovnává se s ostatními výkony týmů. Po krátké přestávce probíhá druhé kolo soutěže, které je ozvláštněno pravidly, které si hasiči z Lažínky v rámci mezí upravili. Spočívají v tom, že jsou na šest kusů papíru napsány hasičské pozice, které jsou losovány, pouze strojník zůstává u každého družstva stejný z důvodu bezpečnosti. Družstvo provede útok ve složení pozic, které si vylosovalo a po ukončení druhého požárního útoku jsou sečteny oba výsledné časy a zapsány do tabulky. Vyhodnotí se pořadí, podruhé nastoupí v řad a jsou vyhlašovány výsledky hasičské

---

¹²⁷ Tamtéž s. 30 - 31.

soutěže. Kapitáni družstva si po vyhlášení chodí pro diplomy a první tři nejlepší obdrží poháry a věcné ceny. Nakonec rozhodčí, starostka a přisedící porota všem pográtuluje, zeptá se zúčastněných, zda se jim nepříhodil žádný úraz, zhodnotí průběh soutěže a poděkuje všem za účast.¹²⁸

5.4.2. Hasičský ples

Sbor dobrovolných hasičů Lažínky v obci každoročně pořádá hasičský ples v měsíci únoru. Nejpozději měsíc dopředu před konáním akce musí být vytištěny plakáty, které jsou vylepovány na informačních tabulích v přilehlých vesnicích a městech. Ples je pořádán v kulturním domě pana Josefa Šimáčka, kde je zajištěna živá hudba, občerstvení a bohatá tombola. Je zvykem, že do tomboly přispívá každý člen hasičského sboru, občané obce a dále jsou oslovovány soukromé firmy, aby přispěly například svými reklamními předměty nebo výrobky. Většina členů hasičského sboru se účastní úklidu kulturního domu před konáním plesu. Musí vyleštit podlahu, připravit stoly s židlemi, navozit občerstvení a vystavit tombolu. Po nachystání všech potřebných náležitostí je kulturní dům v den konání plesu otevřen pro všechny, kteří se jej chtějí účastnit. Ples je zahájen v osmou hodinu večerní, lístky do tomboly jsou prodávány po desáté hodině večerní a hlavní výhry jsou losovány v půlnočních hodinách. Akce oficiálně končí ve tři hodiny ráno a lidé se odebírají do svých domovů.¹²⁹

5.4.3. Dětský den

V obci byl pořádán dětský den v rámci pionýrské činnosti od roku 1986. Pionýrské vedoucí se scházely v klubovně a připravovaly program pro pionýry a jiskry. Náplní programu této akce byly soutěže jednotlivců i družstev. Děti mezi soutěžily v aktivitách, které zahrnovaly například vědomostní soutěže o přírodě. Byly za soutěže odměňovány sladkostmi a den zakončily posezením u táborového ohně. Poslední akce se uskutečnila roku 1989, po Samotové revoluci byla činnost pionýru zrušena. V obci došlo k obnovení pořádání dětského dne roku 1997. V nadcházejících letech měly na program dne na starost maminky dětí z obce. Zažádaly si o příspěvek na městském úřadě, aby mohly nakoupit dárky pro všechny zúčastněné soutěžící. Byla jim přidělena částka 1 000 korun, za kterou nakoupily omalovánky, pastelky, sladkosti a napekly

---

¹²⁸ Rozhovor s panem Pavlem Kašíkem, pořázen dne 28. 2. 2015.

¹²⁹ Rozhovor s paní Věrou Kašíkovou, pořázen dne 8. 3. 2015.

perníky. Program pro děti oficiálně začínal v jednu hodinu odpoledne a končil v šest hodin večer.¹³⁰

5.4.4. Rybářské závody

Rybářské závody jsou v obci pořádány od roku 2013 vždy dne 1. května. Účastníci se musí povinně zaregistrovat a uhradit startovní poplatek, který činí 350 korun, registrace probíhá od sedmi do osmi hodin ráno. Každý rybář si vylosuje číslo stanoviště, na které se odebere a čeká na oficiální zahájení, které je vyhlášeno v osm hodin ráno. Účastníci jsou povinni zapisovat si všechny své úlovky do předem připravených archů. Vždy musí napsat druh ryby, kterou chytili a její délku v centimetrech. Měření úlovků je kontrolováno rozhodčími, kteří obcházejí stanoviště, aby nedocházelo k falšování naměřených údajů. Na konci soutěže jsou všechny míry sečteny a probíhá vyhodnocení soutěžících. Každý obdrží věcné ceny, které obsahují rybářské potřeby, tři rybáři s nejlepším dosaženým výsledkem dostanou peněžní poukázku na nákup potřeb dle jejich výběru.¹³¹

5.5. Ocenění, která sbor získal za dobu své působnosti

Sbor dobrovolných hasičů Lažínky se již několik let účastní mnoha hasičských soutěží. První soutěž, na které družstvo mužů získalo za zdařilé provedení požárního útoku pohár, se konala v obci Lukov roku 1997. Umístili se na druhém místě v tabulce. Toto první ocenění obdrželi po deseti letech od jejich vzniku. Předchozí léta pouze trénovali a procvičovali požární útok, kdyby v obci propukl požár, aby mohli pomoci, jako první, dokud by na místo nedorazily další hasičské jednotky. Další soutěž, kterou absolvovali se konala po čtyřech letech od jejich prvního úspěchu, roku 2001, opět obsadili druhou příčku. Od roku 2001 byli účastníky velkého množství soutěží, které byly pořádány hasičskými sbory přilehlých vesnic a měst. Celkem během svého působení od roku 1997 do 2004 vyhráli 14 pohárů. První místo získali třikrát, druhé sedmkrát a třetí čtyřikrát. Mezi jejich nejúspěšnější je řazen rok 2002, kdy se umístili pětikrát, dvakrát byli první, dvakrát druzí a jedenkrát třetí.

Od roku 2005 přibýlo do družstva několik mladých mužů, a tak vytvořili dvě družstva. Jedno se skládalo z mužů, kterým bylo k tomuto roku více než 35 let a na soutěžích začali závodit v kategorii mužů na 35 let. Během roku 2005 až 2014 se zúčastnili několika soutěží a 16 krát se umístili na vítězných pozicích, dvakrát byli

---

¹³⁰ Rozhovor s paní Věrou Kašíkovou, pořizen dne 27. 3. 2015.

¹³¹ Rozhovor s panem Pavlem Kašíkem, pořizen dne 27. 3. 2015.

první, jedenáctkrát druzí a třikrát třetí. Nejlépe si vedli roku 2013, kdy v požárním útoku vybojovali první a druhé místo ve Vesci a Lažínkách. Druhý tým byl sestaven z mužů od 15ti do 35ti let. Nejvíce ocenění získali roku 2008, kdy se sedmkrát umístili na předních příčkách, dvakrát obsadili první, dvakrát druhou a třikrát třetí pozici. Během uplynulých devíti let přivezli do obce 41 pohárů, 11 krát byli první, 14 krát druzí a 17 krát třetí v pořadí.

Hasičské družstvo žen, od svého založení roku 2003, absolvovalo do roku 2014 celkově 78 soutěží, ze kterých si odvezlo pohárová ocenění. Družstvo bylo 32 krát první, 29 krát druhé a 17 krát třetí. V letech 2007, 2011 2013 získaly ženy každý rok devět pohárů. Nejúspěšnějším rokem z těchto tří pro ně byl 2007, kdy se čtyřikrát umístily na prvním, čtyřikrát na druhém a jedenkrát na třetím místě. Minulý rok ženy získaly cenu za poslední místo v požárním útoku, vyhrály putovního šneka, kterého sebou musí letos opět přivést na soutěž v Pavlicích. Získá jej další družstvo, které odběhne útok s nejhorším časem.

Družstva dětí si vedla dobře po celou dobu od jejich vzniku až po rok 2011, následujícího roku byla jejich činnost ukončena, protože většina z nich dosáhla věkové hranice 15 ti let. Mladí hasiči se účastnili velkého počtu hasičských soutěží, především hry Plamen. Na akcích bylo vždy přítomno mnoho družstev, a proto se ne vždy umístili na pohárových pozicích, mnohdy byli i na konci tabulky. Za nejlepší rok je považován 2010, kdy slavili vítězství v pěti pořádaných závodech, kterých byli přítomni. Dvakrát skončili na prvním, dvakrát na druhém a jednou na třetím místě. Poslední pohár vyhráli roku 2011, když v Lažínkách podali výkon, který stačil na stříbrnou příčku.

Všechna družstva sboru dobrovolných hasičů Lažínky se účastnili soutěží ve 22 různých obcích. Nejvíce jich absolvoval v Moravských Budějovicích, Lažínkách, Častohosticích, Blížkovicích a Vesci.

Každá obec, která pořádá hasičské závody, musí nechat vyrobit poháry pro vítězná družstva. Je na rozhodnutí každého hasičského sboru, jaký nechá vyhotovit nápis na poháry. V lažínské hasičské zbrojnici se nachází poháry nadepsané takto: O pohár obce, O pohár starosty obce, Memoriál Káji Hochmana, Ročníková pohárová soutěž, Poháry k výročí založení sboru dobrovolných hasičů, Grázlův pohár, O zlatou proudnici a Poděkování dětem za ukázkou požárního útoku.

Výjimečnou kategorií tvoří ocenění, kterým je putovní pohár. Tuto cenu obce vždy získává družstvo, které se umístí na prvním místě s nejlepším časem. Odváží si domů, jak pohár s prvním místem, tak pohár putovní. Po roce jej musí vzít sebou

na stejnou soutěž, aby o něj mohla znovu soutěžit ostatní hasičská družstva. V obecní hasičské zbrojnici bylo přes rok vystaveno již několik těchto pohárů. Za rok 2014 je zde k vidění Village cup a Memoriál Káji Hochmana - Častohostice.

V obci jsou v září, kdy je pořádána soutěž Srandamač, pořádány rodinné útoky. Družstva mohou utvořit pouze lidé, kteří jsou spolu v příbuzenském vztahu. Obvykle jsou dána dohromady tři až čtyři týmy, vítězný získává rodinný pohár, na který je každý rok připisováno jméno nové vítězné rodiny. Tato soutěž probíhá od roku 2008, zvítězily v ní rodiny: Blahoudkova, Janáková - Kopečková, Svobodova a Šťastnova.

V hasičské zbrojnici je celkem vystaveno, i s dalšími upomínkovými poháry a plaketami, 168 pohárů a cen.

6. Závěr

Cílem této bakalářské práce bylo popsat historii obce Lažínky a sboru dobrovolných hasičů v poválečném období. Během uplynulých 70ti let se v obci odehrálo mnoho událostí, které jsem z velké části mohla popsat díky rozhovorům, které mi byly poskytnuty místními občany.

Při hledání informací o obci jsem dospěla k závěru, že dosud nevznikla žádná monografie, který by podala komplexní obraz o historii obce či sboru dobrovolných hasičů. Informace o proměnách obce a událostí, které se v ní odehrály jsem čerpala především z místních kronik.

Výsledkem předkládané práce je také zjištění, že ač jsou Lažínky obcí s malým počtem stavení a obyvateli, kteří v nich žijí, událo se zde mnoho událostí, které obec nějakým způsobem ovlivnily či poznamenaly. Obec prošla několika změnami, hlavně po skončení druhé světové války. Postupně dochází k jejímu rozvoji, jsou zde pořádány různé kulturní akce, díky kterým se obec a občané dostávají do kontaktu s ostatními obcemi, které jim mohou být nápomocny při realizování projektů, kterými již byly, například vybudování cyklostezky či odbahnění obecního rybníka.

Sbor dobrovolných hasičů hraje v obci významnou roli. Dříve působil pouze v rámci obce a zajišťoval bezpečí, pokud by došlo k požáru. V současné době se více věnuje hasičským soutěžím, na kterých udržuje kontakt s dalšími hasičskými sbory. Vždy je, ale schopen přijet na místo v obci, kde byl založen požár a pomáhá jej hasit do té doby, než dorazí hlavní hasičská jednotka z Moravských Budějovic.

7. Seznam použitých pramenů a literatury

Prameny

KACÁLEK, Antonín. Kronika obce Lažínky

KOLEKTIV AUTORŮ. Kronika hasičského sboru mužů a žen Lažínky

PLÉHOVÁ, Věra. Kronika jisker a pionýrů

SVOBODOVÁ, Kateřina, VESELÁ, Jiřina. Kronika hasičského sboru mladých hasičů Lažínky

TRNKA, Jiří. Kronika obce Lažínky

TRNKA, Jiří. Kronika sboru dobrovolných hasičů

Literatura

BERÁNEK, J., J. KREJČÍ ml. a J. TRŽIL.. Pamětník hasičské župy Moravských Budějovic, Moravské Budějovice 2013

ČERNÝ, Jiří. Zápisník jisker, Praha 1983

JÍLEK, Sláva. Zápisník cest, Praha 1984

JÍLEK, Sláva. Zápisník plamenů, Praha 1984

MKS BESEDA, Měsíčník Městského kulturního střediska Beseda a obcí Moravskobudějovického mikroregionu, Moravské Budějovice, červen 2003

MKS BESEDA, Měsíčník Městského kulturního střediska Beseda a obcí Moravskobudějovického mikroregionu, Moravské Budějovice, září 2006

MKS BESEDA, Měsíčník Městského kulturního střediska Beseda a obcí Moravskobudějovického mikroregionu, Moravské Budějovice, říjen 2008

MKS BESEDA, Měsíčník Městského kulturního střediska Beseda a obcí Moravskobudějovického mikroregionu, Moravské Budějovice, únor 2010

MKS BESEDA, Měsíčník Městského kulturního střediska Beseda a obcí Moravskobudějovického mikroregionu, Moravské Budějovice prosinec 2011

MKS BESEDA, Měsíčník Městského kulturního střediska Beseda a obcí Moravskobudějovického mikroregionu, Moravské Budějovice, červen 2014

NEKUDA, Vladimír. Moravskobudějovicko. Jemnicko, Muzejní a vlastivědná společnost v Brně, 1997

SDRUŽENÍ HASIČŮ ČECH, MORAVY A SLEZSKA. Směrnice hry Plamen, Praha 2004

Rozhovory

Rozhovor s paní Věrou Pléhovou, 7. 3. 2015, 21. 3. 2015, 3. 4. 2015, 6. 4. 2015

Rozhovor s paní Věrou Kašíkovou, 8. 3. 2015, 21. 3. 2015, 27. 3. 2015

Rozhovor s paní Marií Zerzovou, 9. 2. 2015

Rozhovor s panem Pavlem Kašíkem, 28. 2. 2015

Internetové zdroje

Appaloosalazinky.cz:

<http://www.appaloosalazinky.cz>, aktuální k 11. 3. 2015

<http://www.appaloosalazinky.cz/aktuality>, aktuální k 11. 3. 2015

<http://www.appaloosalazinky.cz/fotogalerie/album/21/kobylka/>, aktuální k 12. 4. 2015

<http://www.appaloosalazinky.cz/o-plemenu/>, aktuální k 11. 3. 2015

Dekra-automobil.cz:

<http://dekra-automobil.cz/stkweb/?stk=3730>, aktuální k 4. 3. 2015

Infomb.cz:

<http://www.infomb.cz/historie>, aktuální k 6. 3. 2015

Izdoprava.cz:

<http://www.izdoprava.cz/2012/01/pokracuje-budovani-cyklostezky-jihlava-trebic-raabs/>, aktuální k 27. 2. 2015

Jihlava.cz:

<http://www.jihlava.cz/cyklostezka-jihlava-trebic-raabs/d-478889>, aktuální k 27. 2. 2015

Me-lazinky.cz:

<http://www.me-lazinky.cz/>, aktuální k 4. 3. 2015

Nakole.cz:

<http://www.nakole.cz/diskuse/11313-otevreni-cyklostezky-jihlava-trebic-raabs.html>,
aktuální k 27. 2. 2015

Stavbavysociny.cz:

<http://www.stavbavysociny.cz/stavba-roku/archiv-souteznic-staveb/stavby/2011/i38-moravske-budejovice-obchvat>, aktuální k 28. 2. 2015

Sdh-dobravoda.cz:

<http://www.sdh-dobravoda.cz/clanky/ctif/>, aktuální k 9. 4. 2015

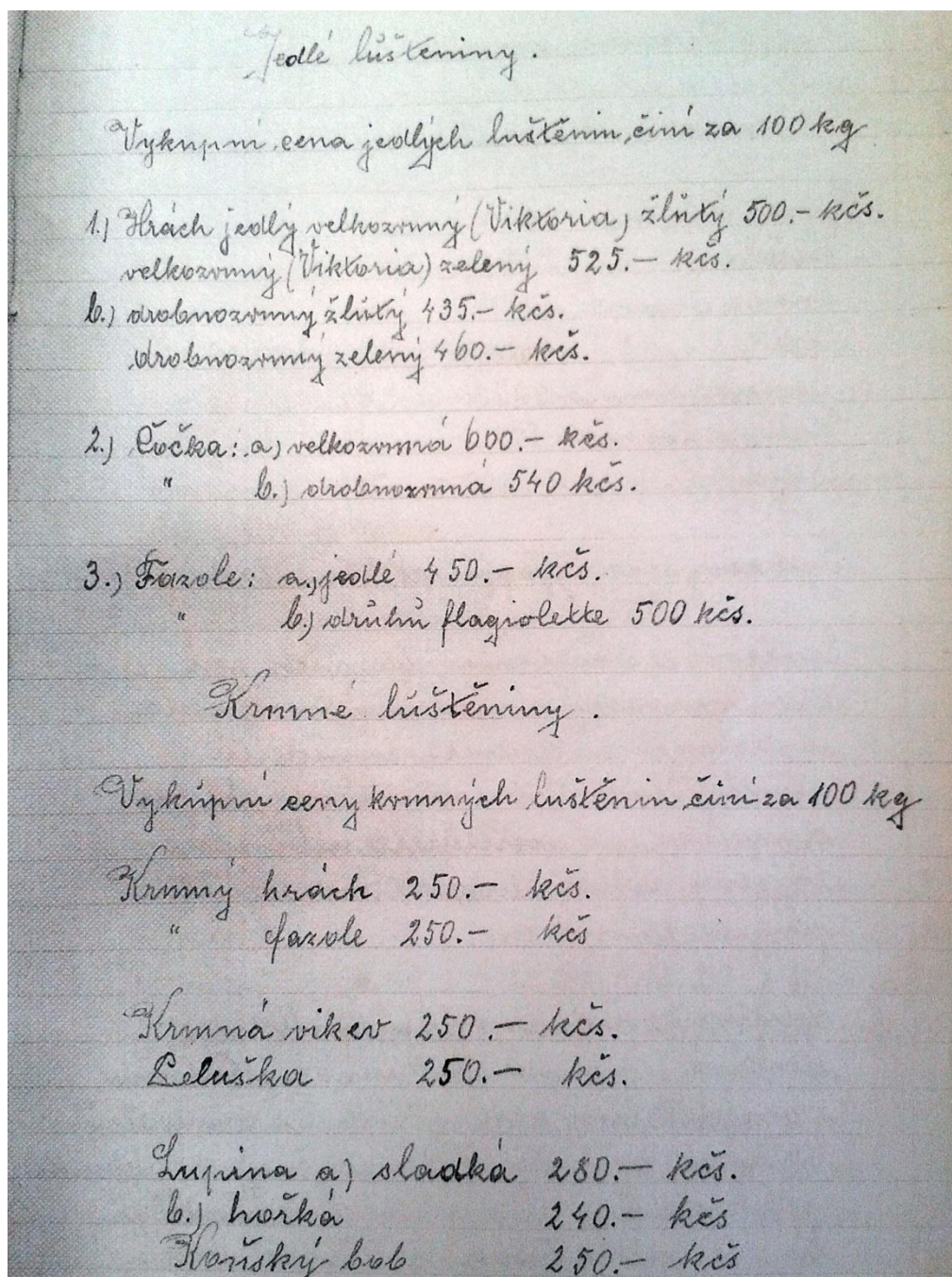
Trebicky.denik.cz:

http://trebicky.denik.cz/zpravy_region/20101010obchvat.html, aktuální k 28. 2. 2015

8. Přílohy

Příloha č. 1

Zápis Antonína Kacálka v obecní kronice o výkupních cenách luštěnin

Příloha č. 2

Panský dvůr z přelomu 16. a 17. století

Příloha č. 3

Ovčárna z 18. století

Příloha č. 4

Dřevěný kříž se zvoničkou, kolem kterého obcházejí chlapci s hrkačkami o velikonočních svátcích

Příloha č. 5

Velikonoční perníky, které peče místní obyvatelka Věra Kašíková

Příloha č. 6

Náves s rybníkem

Příloha č. 7.

Marie Zerzová se svým manželem Františkem Zerzou, rok 1941

Příloha č. 8

Plemeno Appaloosa - kobyla a hříbě

Příloha č. 9

Knížky pionýrů a jisker

Příloha č. 10

Pionýrské odznáčky

Příloha č. 11

Hasičská zbrojnice sboru dobrovolných hasičů Lažínky

Příloha č. 12

Hasičské družstvo mužů v roce 1989

Příloha č. 13

Hasičské družstvo mužů v roce 1997

Příloha č. 14

Hasičské družstvo mužů v roce 2005

Příloha č. 15

Hasičské družstvo žen v roce 2005

Příloha č. 16

Hasičské družstvo mladých hasičů v roce 2009

Příloha č. 17

Poháry, které družstva vyhrála na soutěžích v požárním útoku

Příloha č. 18

Putovní pohár SDH Častohostice

Příloha č. 19

Putovní šnek SDH Pavlice

